

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

76. vuosikerta

4 / 2023

Tomas Käyhkölle Euroopan mestarien cupin kultaa, Roosa Lundénille pronssia

Melrosen Mika
"Tokela" Tuokkola
- keikkalavoilta
keilaradoille

Tulosten takana:
Lasse Lintilä
- Tiukkojen
paikkojen mestari

Puheenjohtajan palsta

Kilpakeilailua jokaiselle alueelle Suomessa

TOIMINTATAPAMME MUKAISESTI jäsenliitot päivittävät kaikki jäsenyystietonsa ajan tasalle heinä-syyskuussa.

Olimme edellisen kauden 2022–23 pelattujen sarjamäärien ja ikäjakaumamme mukaan tehnyt ennustuksen, että jäsenyyden jättäisi menneenä kesänä noin 950 keilajaa. Ikävä luku jo sinänsä, mutta kun kesällä alkoi tulla uusia huolestuttavia tietoja toimivista keilahalleista, joissa kilpakeilailu on eri syistä päätymässä, huolestuin lisää. Lopulta jäsenyyden jättäneitä tulikin enemmän jopa 1079 ja tämä vaati lisää pureutumista.

Alla paikallisliitot, joissa jäsenyyden lopetusprosentit olivat suurimmat:

Liitto	Jäseniä 30.6.23	Lopettajia 1.10.23	Lopetus %	Pääsyy
Eurajoki	29	11	37,9 %	Yrittäjä vaihtui – kilpailutoiminta tauolla
Kotka	153	57	37,3 %	Keilakoneet purettu, ei kilpailutoimintaa
Kemi	74	23	31,1 %	Halli purettu ja uusi halli vasta vuoden päästä
Parainen	96	26	27,1 %	Paraisten keilahalli lopetti toimintansa syyskuussa
Hyvinkää	204	52	25,5 %	Nurmijärven uudessa hallissa ei kilpailuja

Kuten huomaatte, kaikissa viidessä (Kotka, Eurajoki, Parainen, Kemi ja Nurmijärvi) yhteinen piirre on, että kilpakeilailu alueen ainoassa keilahallissa ei nyt syksyllä jatku.

Kun kaikkialla muualla Suomessa lopettajien osuus on tänä kesänä ollut luokkaa 12 % (sekin siis iso), niin näillä viidellä alueella se on 30–40% ja tämä trendi tulee jatkumaan, ellei kilpailutoiminta elvy.

Kilpailutoiminnan päättyminen alueella iskee siis aina saman tien kaikkiin ko. kishallia käyttäviin jäseniin ja lisäksi käytännössä pysäyttää uusien jäsenten tulo ko. alueella kokonaan. Jo aiemmin viime vuosina tällaisia vastaavia caseja on ollut mm Porvoo, Kalajoki, Savonlinna, ja Kajaani joitakin mainitakseni. Lisäksi Suomen noin 140 keilahallista noin 50 on sellaisia, joissa kilpakeilailua ei ole koskaan ollutkaan. Tosin näistä useimmat ovat olleet tarkoituksellisesti hupihalleina alueilla, joilla on jo toiminnassa myös kilpakeilahalli.

Tarttuaksemme kunnolla tähän haasteeseen Keilailuliiton hallitus päätti lokakuun kokouksessaan, että SKL ottaa jatkossa enemmän roolia auttaakseen alueita ja halleja, joissa kilpakeilailu loppunut, loppumassa tai sitä ei ole saatu lainkaan alkuun.

On ainakin neljä eri tilannetta, jossa apua voi olla tarpeen

- Uutta keilahallia ollaan perustamassa tai juuri perustettu, ja kilpakeilailun aloittamista harkitaan
- Halliyrittäjä on vaihtumassa ja uusi yrittäjä harkitsee aloittaako/jatkaako kilpakeilailua
- Toimiva kilpakeilahalli harkitsee luopuvansa kilpakeilailusta
- Alueen ainoa keilahalli on jo lopettanut toimintansa

Kohdissa a, b ja c Keilailuliitto voi yhteistyössä paikallisliiton kanssa tulla paikanpäälle perustelemaan menestyvän keilahalliyrittäjän kanssa, miksi ja miten kilpakeilailu tukee hallibisnestä eli miksi sitä siis kannattaa jatkaa tai aloittaa. Tähän konsultointiin saimmekin jo alustavan lupauksen sekä **Jouni Helmiseltä** että **Juuso Tiaiselta**.

Kohdassa d SKL voi yrittää auttaa löytämään alueelle uutta yrittäjää, joka ymmärtää kilpakeilailun arvon hupikeilailun rinnalla. Jos tilanne kuitenkin päättyy kilpakeilailun loppumiseen, SKL voi joka tapauksessa varmistaa, että kaikki alueen keilaavat jäsenet saavat tarvittavan tiedon, missä ja miten keilailua voisi parhaiten jatkaa. Paikallisliiton toiminta usein hiippuu nopeasti, jos omaa kishallia ei enää ole.

SKL tuleekin siis jatkossa ottamaan yhteyttä ja informoimaan keilahalleja, jotka eivät jostain syystä kilpakeilailua tee, mutta voisivat. Uskomme myös, että pystymme todellisilla faktoilla ohjaamaan ainakin osaa näistä ottamaan kilpakeilailun kannattavasti palveluvalikoimaan.

Ensimmäisiä halleja, joissa kilpakeilailua ei nyt ole ja pilotit jo sovittu nyt joulukuulle ovat Nurmijärvi, Akaa ja Eurajoki. Ensikontaktit ovat kaikissa olleet positiivisia ja uskonkin, että näissä kaikissa halleissa tullaan lähiaikoina kilpakeilaamaan. On esimerkiksi vääriä käsityksiä, että kilpakeilailun aloittaminen vaatii jopa kymmenien tuhansien investointeja keilaratoihin tai tietynlaisen uuden radanhoitokoneen. Näin ei suinkaan ole vaan asiaan perehtymällä huomaa, että jos radat ovat alun perin rakennettu laillisiksi niin kilpailutoiminnan aloittaminen ei juuri koskaan vaadi mitään merkittäviä investointeja.

Toimintatavan yhtenä osana SKL:n nuoriso- ja koulutusvaliokunnan jäsen **Simo Uosukainen** tulee olemaan yksi avainhenkilöitä kehittämällään ”SKL Help Desk” konseptilla, jonka komea alanimike on ”Keilahallit ja jäsenoiminta kuntoon”. Simon konsepti hyväksyttiin 30.11.23 liittohallituksessa ja en sitä tässä tarkemmin kuvaa, koska siitä tulee pian oma uutisensa. Simo tulee myös Taliin 13.1.24 Jäsenliitto- ja seurafoorumiin itse kertomaan mallista.

Teidän kaikkien keilaavien jäsenten toivonkin auttavan tätä uutta toimintaa toisaalta keskustelemalla siitä halliyrittäjän kanssa ja toisaalta antamalla Keilailuliiton toimistolle vinkkiä, mihin keilahalleihin meidän kannattaa olla yhteydessä, jotta kilpailutoiminta jatkuu tai saadaan käyntiin joka puolella Suomea.

Jokainen vanha tai uusi halli, jonka saamme aloittamaan tai uudelleen jatkamaan kilpakeilailua, on hieno saavutus!

Keilailuterveisin,
OLLI HOSSI
puheenjohtaja
Suomen Keilailuliitto

Sisältö

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
Kilpakeilailua jokaiselle alueelle Suomessa
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Uusi vuosi, uudet kujeet
- 5 NUORET KEILAAJAT
Matkalla kohti huippua
- 9 KILPAILUKALENTERI
- 10 EUROOPAN MESTARIEN CUP
Tomas Käyhkölle kultaa, Roosa Lundénille pronssia
- 12 TOMAS KÄYHKÖ SATA 300 SARJAA TÄYTEEN
- 13 URETAANIBUUMI PUHUTTAA
- 15 KEILAILU KIINNOSTAA, VIEHÄTTÄÄ JA KOUKUTTAA
- 19 ESBC FINLAND
Talvikuulumisia
- 20 SM-LIIGAT
Giants kärjessä naisissa, TKK miehissä
- 23 JÄRVINEN JÄRKEILEE
Karjalainen karsastaa keilailua
- 24 JARMO JÄRVI
- 40 VUODEN TYÖURA RAUMALLA
- 26 KEIKKALAVOILTA KEILARADOILLE
Haastattelussa Mika ”Tokela” Tuokkola
- 30 TULOSTEN TAKANA | LASSE LINTILÄ
Tiukkojen paikkojen mestari
- 36 SPECIAL OLYMPICS-KEILAILU
Projekti Berliini -23

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

SUOMEN KEILAILULIITTO

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPAIKKA Lehtisepät Oy, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailukoordinaattori Tiina Viljakka, puh. 040 591 3996, tiina.viljakka@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Bertta Hartikka, puh. 050 431 0710, bertta.hartikka@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT Henri Havusela, Heli Turja ja SKL:n arkisto

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1000 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 650 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 350 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 200 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VIISI 2024

	ilmestyy viikolla	aineisto viimeistään
Nro 1	16	21.3.
Nro 2	27	7.6.

Toiminnanjohtajan palsta

Uusi vuosi, uudet kujeet

Vuosi 2023 on saatu taputeltua jo päätökseen ja edessä odottaa jälleen uusi vuosi tapahtumineen. Vuosi polkaistaan käyntiin 4.-14.1.2024 pelattavalla perinteisellä Brunswick Ballmaster Openilla, joka järjestetään Helsingissä Talin keilahallissa jo 54. kerran peräkkäin. Vuoden 2024 turnaus tulee olemaan yksi suurimmista, ellei suurin Euroopan Tourilla vuonna 2024. Kilpailu huipentuu sunnuntaina 14.1. televisioitaviin finaalipeleihin.

Turnauksen finaaliiviikonlopun yhteydessä, lauantaina 13.1., järjestetään tuttuun ja totuttuun tapaan myös SKL:n jäsenliitto- ja seurafoorumi, jonka ilmoitus ja tarkemmat tiedot löytyvät tämän lehden sivulta 35.

Jotta vuoden 2024 tapahtumat, kilpailut ja muu suunniteltu toiminta toteutuisivat mahdollisimman hyvin, on niitä varten tehty valmistavat toimenpiteet syksyn 2023 aikana. Huippu-urheilupuolelle lisätuen saamiseksi maajoukkutoimintaan käytiin läpi jo elokuussa alkanut pitkä hakuprosessi, joka päättyi 5.12. Olympiakomitean Huippu-urheiluyksikön myöntämään tukipäätökseen. Se oli lajimme kannalta positiivinen ja keilailulle korvamerkittiin 85 000 euroa tehostamistukea tulevalle vuodelle. Tukisumma pysyi samansuuruisena kuin vuonna 2023. Keilailu on yksi kahdestakymmenestä Olympiakomitean investointilajeista ja ainoastaan kolme ei-olympialajia pääsi tuen piiriin.

SKL:n yleiseen toimintaan haetaan joka syksy tulevalle vuodelle OKM:n myöntämää liikuntaa edistävälle järjestöille kohdennettua yleisavustusta. Tämän vuoden 2023 SKL:n saama yleisavustus oli 260 000 euroa. Vuodelle 2024 tämän avustussumman osalta ei ole odotettavissa suuria muutoksia, mutta seuraaville vuosille valtion budjettiriihen liikunnalle tekemien leikkausten odotetaan olevan jo merkittävimpiä. Tähän tulee varautua jo etukäteen. Valtuustomme sääntömääräisessä syyskokouksessa vahvistetaan vuosittain aina seuraavan vuoden talousarvio eli budjetti. SKL:n vuoden 2024 budjetin loppusumma on 991 500 euroa.

Suomi menestyi kuluneena vuonna jälleen erinomaisesti arvokilpailuissa. Osallistuimme neljään kilpailuun (seniorien EM, junioreiden EM, miesten EM ja ECC) ja saldona oli neljä kultaa, yksi hopea ja kuusi pronssia.

Tähän kun vielä lisätään meidän ammattilaiskeilaajiemme saavutukset rapakon takana, niin huikea vuosi!

Olkoon tuleva vielä parempi...

Hyvää Uutta Vuotta kaikille!

SAMI JÄRVILÄ

Nuoret keilaajat matkalla kohti huippua

Suomessa on paljon osaavia ja jo hieman kannuksiakin hankkineita nuorten ikäluokan keilaajia. Kuulostelimme neljän, nousuun kohti maamme terävintä kärkeä ja sitä kautta aikuisten maajoukkueisiin tähtäävän nuoren mielteitä. Ajatuksia siitä, mitä kaikkea kehittyminen uudelle tasolle vaatii ja miten paljon työtä he ovat valmiit tavoitteiden saavuttamiseksi tekemään.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: HENRI HAVUSELA

ENSIMMÄISENÄ AJATUKSISTAAN kertoo **Tiiamari Laukkanen**, joka on jo kahdesti edustanut Suomea junioreiden EM-kilpailuissa ja saavuttanut viisi mitaliakin, kirkkaimpana niistä tämän vuoden all events -kulta.

18-vuotias Tiiamari opiskelee Kuortaneen urheilulukiossa kolmatta vuottaan eläen pitkälti opiskelun ja urheilun täyttämää elämää. Keilailu valikoitui hänen lajikseen varhain ja parin vuoden kuluttua hän aloitti aktiivisen kilpailemisen.

– Pelasin pesäpalloa vuoden 2016 syksyyn asti, jolloin piti tehdä päätös, jatkanko pesäpalloa vielä vai alanko keilata enemmän. Pesäpallotreenejä kun alkoi olla joka ilta, jolloin molempien lajien harrastaminen olisi käynyt mahdottomaksi. Pesäpallo sai siis jäädä ja hyvä niin, Tiiamari muistelee valintaansa.

– Pesäpallon lopettamisen jälkeen alkoi keilailuun syntyä enemmän kipinää. Leikkimielisen kisailun myötä alkoivat oikeatkin kilpailut kiinnostaa ja ensimmäisen Junnu Tour -osakilpailun heitin kaudella 2018-2019 Kotkassa. Osallistuin tulevaisuuden ryhmän valintaleirille ensimmäisen kerran syksyllä 2019 ja hieman yllätyksenä minut valittiin ryhmään. Siitä sitten alkoi tosiaan kilpaileminen, koska myös vaatimukset nousivat ja tekemistäni alettiin seurata. Vähitellen alkoi myös herätä toive paikasta nuorisomaajoukkueessa, joka sitten toteutui keväällä 2021, Tiiamari jatkaa.

Menestys on ruokkinut nälkää ja Tiiamari on asettanut selkeitä tavoitteita keilailuuralleen.

– Tällä hetkellä päätavoitteena on keväällä pelattavat junioreiden EM-kilpailut Talissa sekä nuorten MM-kilpailuihin pääsemi-

nen, mikäli ne järjestetään. Pidemmän ajan tavoitteena on naisten maajoukkueeseen nousu

ja naisten EM-kilpailuissa keilaaminen, nuori nainen kiteyttää.

Tiiamari Laukkanen ja Stella Löfkors ovat edustaneet Suomea junioreiden maajoukkueessa ja molempien tähtäin on naisten arvokilpailuissa.

Yhtä kirkkaina kuin tavoitteet, Tiiamarin ajatuksissa ovat niiden saavuttamiseen vaadittava työ ja haasteet. Eikä unohtaa sovi myöskään välineitä, joiden merkitys tämän päivän huippukeilailussa on varsin suuri.

Kuortane on kaiken kaikkiaan Tiiamarille oivallinen paikka opiskella ja kasvaa keilaajana.

– Uskon, että aikuisten maajoukkueetasolle nousu vaatii vieläkin enemmän treenitunteja sekä monipuolisempaa pelitaitojen harjoittelua. Sport Bowling Finland tukee Kuortaneen opiskelijoita paljon välineasioissa, joten siltä osalta ei ole ongelmia, myös asiantuntevia auttajia löytyy, Tiiamari kiittää.

– Paljon vauhtia omaavana keilaajana kasseissa täytyy olla voimakkaimpia palloja ja itsellä on vielä kehitettävää erilaisilla palloilla pelaamisessa. Fysiikkaharjoitteluunkin saa paljon apua, viikoittain meillä opiskelijoilla on yhteiset treenit fysiikkavalmentaja Mikko Latvalan kanssa. Itseltä vaatisi vielä enemmän fysiikkaharjoittelun lisäämistä arkeen ja itseni haastamista myös mukavuusalueen ulkopuolelle. Kuortaneella opiskelevana kaikki osat alueet toimivat erittäin hyvin! Aina saa apua itse lajiharjoitteluun, fysiikkaharjoitteluun sekä halutessaan myös urheilupsykologien kanssa yhteistyöhön. Se on vain itsestä kiinni, että kuinka paljon niitä haluaa hyödyntää, Tiiamari valottaa.

Lukio-opiskelun ja urheilun sovittaminen yhteen vaatii nuorelta ajankäytön hallitsemista, kun muistettava on myös oman jaksamisen rajat.

– Totta kai urheilun ja opiskelun yhdistäminen vaatii paljon kalenterin käyttöä ja jaksamista, mutta koska treenit ovat koulupäivien aikana, ehtii myös iltaisin tehdä paljon muutakin. Välillä on viikkoja, kun keilaamiseen keskitytään enemmän ja opiskelu jää hieman vähemmälle, mutta sitten rauhallisempina keilailuviikkoina ehtii taas panostaa kouluunkin. Itselleni ehdottomasti paras vaihtoehto oli urheilulukio, koska näin urheilun ja opiskelun yhdistäminen oli paljon helpompaa. Koulusta löytyy ymmärtäväisiä opettajia, jotka tukevat huipulle pääsemisessä ja tietysti myös muiden lajien urheilijoiden kanssa löytyy paljon yhteistä, Tiiamari valottaa.

Kun tavoitteet ovat korkealla, on motivaationkin oltava kova, jotta töitä jaksaa tehdä niin hyvinä kuin huonompinakin aikoina, huippu-urheilu kun ei mitenkään ole kaiken aikaa ruusuilla tanssimista.

– Motivaationi on erittäin kova ja tavoitteetkin korkealla. Joka päivä tehdään töitä sen eteen, että jonain päivänä voisin keilata aikuisten arvokilpailuissa sekä PWBA:ssa (naisten ammattilaiskiertue). Kun tavoitteet ovat selkeät ja kirjoitettu myös ylös, niin motivaatiokin on paljon korkeammalla. Lukion jälkeen onkin ajatuksena alkaa panostaa keilailuun vieläkin

Markus Lahti tietää, kuinka paljon töitä vaaditaan aikuisten tasolla huipulle nousemiseen.

enemmän ja oikeasti tavoitella niitä omia unelmia, Tiiamari avaa rohkeasti tulevaisuuden tavoitteitaan ja unelmiaan, joiden suuntaan hän määrätietoisesti suuntaa katseensa.

Let's Bowl-kerhon kasvatti Stella

Myös toinen haastateltava tyttömme, **Stella Lökfors**, on jo edustanut Suomea junioreiden EM-kilpailuissa. Tämän vuoden kevään kisoista Stella tuli kotiin Tiiamari Laukkasen kanssa saavutettu paripronssi mukanaan.

”Lukio-opiskelun ja urheilun sovittaminen yhteen vaatii nuorelta ajankäytön hallitsemista.”

Helsinkiläinen 17-vuotias Stella opiskelee Pohjois-Haagan yhteiskoulun lukiossa urheilulinjalla. Hänellä on Tiiamarin tavoin hyvät valmiudet tavoitella urheilun huippua opiskelun ohessa. Keilailun pariin hän löysi yhdeksän vuotta sitten. Muutama vuosi meni harrastelen, mutta jo hieman yli 10-vuotiaana Stella aloitti kilpailamisen.

– Heitin ensimmäisen kilpailuni jo 9-vuotiaana. 12-vuotiaana pääsin Tulevaisuuden ryhmään ja aloin kilpailla enemmän. Silloin en oikeastaan uskaltanut asettaa muunlaisia

tavoitteita, kuin heittää hyvin ja päästä finaaliin JunnuTourilla. Tulevaisuuden ryhmässä pari vuotta oltuani otin tavoitteekseni junioreiden maajoukkueeseen pääsyn, Stella taustoittaa.

Kilpailamisen muututtua totisemmaksi, on rimaakin nostettu tavoiteasettelussa ylempäs. Tiiamarin tavoin Stella kertoo avoimesti unelmistaan, tavoitteistaan ja siitä, mitä kaikkea niiden saavuttamiseksi hän on valmis tekemään.

– Pitkän tähtäimen tavoitteenani on nousta aikuisten maajoukkueetasolle. Uskon, että nousu sinne vaatii minulta vielä paljon harjoittelua ja kisaamista. Lajiharjoittelussa erityisesti pelitaidoissani on kehitettävää ja kisakokemusta pitäisi hankkia lisää kiertämällä Suomessa sekä toisinaan mahdollisesti ulkomaillakin. Välineitä pitää myös uusia kausittain niiden kuluessa, jotta menestymiseen kilpailuissa on parhaat lähtökohdat. Ohjeisharjoittelussa on tärkeää peruskunnon ylläpito esim. lenkkeilemällä ja sen päälle keilailun kannalta hyödyllisen voimatreenin teko, Stella listaa työnsarkaa.

– Minun pitää pyrkiä harjoittelemaan useasti viikossa, jotta voin kehittyä. Nyt urheilulukiossa opiskellessani minulla on hyvät mahdollisuudet siihen, kun voin osallistua ohjattuun oheisharjoitteluun koulun aamuharjoituksissa. Sanoisin, että minulla on hyvät resurssit näihin kaikkiin asioihin, mutta voisin vielä parantaa ajankäyttöäni entisestään, jotta harjoittelulle sekä siitä palautumiselle jäisi mahdollisimman paljon aikaa, Stella miettii.

Kuten kaikki, jotka nykynuorten elämää seuraavat tietävät, voivat vaatimukset jo pelkän opiskelun suhteen olla suuret. Kun siihen kylkeen liitetään vielä aktiivinen kilpaurheilu, siinä kehittyminen ja tavoitteiden saavuttaminen, ovatkin haasteet jo varsin mittavia. Stella Lökfors pyrkii vastaamaan haasteisiin hyvällä suunnittelulla ja ajankäytöllä.

– Opiskelun ja keilailun sovittaminen on välillä haastavaa, eikä ylimääräistä aikaa aina ole. Arjen suunnittelulla ja aikatauluttamisella pääsee kuitenkin jo pitkälle. Yritän sovittaa ne parhaani mukaan yhteen esim. suunnitelmalla lukujärjestykseni ottaen huomioon isot, tärkeät kilpailut ja tekemällä kevyemmän lukujärjestykselle niiden ajalle. Lisäksi saan usein kuljettaa koulutavaroita mukana kisareissuilla, jotta tehtävät tulee hoidettua. Urheilulukiossa onneksi hyväksytään urheilun takia tulevat poissaolot, mikä mahdollistaa kisamatkojen tekemisen, Stella summaa, eikä unohda taustajoukkojaan ja heiltä saamaansa tärkeää tukea.

– Saan valmennusta ja tukea maajoukkuryhmän valmentajilta sekä kotihallissani Talissa Reijalta (Lundén). Vanhempani ja iso-vanhempani ovat isossa roolissa tukemassa, jotta voin kisata eri puolilla Suomea ja käydä maajoukkuryhmän leireillä Kuortaneella. Sen lisäksi he tukevat välineiden kustantamisessa. Olen saanut tukea myös Let's Bowl-kerholta, jossa aloitin itse keilailun sekä Bowling Oy:ltä, Stella lähettää kiitoksensa.

Markus juurtui lajiin perheen myötä

Kolmantena aikuisten maajoukkueeseen tähyävänä nuorena meille esittäytyy lempäläinen **Markus Lahti**. 17-vuotias nuorukainen kuului Tiiamarin ja Stellan tavoin tämän vuoden junnujen EM-joukkueeseen. Saavutuksena kisoista oli upea joukkuekulta sekä pronssi mastersista ja parikilpailusta.

Tampereen seudun ammattiopistossa Liiketoimintaa opiskeleva Markus kertoo olleensa keilahalleilla koko ikänsä isänsä Mikan mukana. Kilpakeilailu puraisi Markusta hänen ollessaan hieman yli 10-vuotias eli kauan on hänenkin pelejään tuloslistoille kirjattu. Mitään tavoitteita hänellä ei tuolloin ollut, lajia vain harrasteltiin. Vuosien varrella tavoitteita on alkanut syntyä, ja ajatukset keilailusta ovat muuttuneet harrastelua suuremmiksi. Tähtäimessä on paikka miesten maajoukkueessa, jossain vaiheessa.

– Kyllä se on yksi tämän hetken tavoitteista. Totta kai sitä toivoisi, että voisi sanoa sen olevan lyhyen aikavälin tavoite, mutta itse en sitä näe vielä mahdollisena. Muutaman vuoden sisällä asia toivottavasti on toisin ja sen eteen tehdään töitä, että se saavutetaan, Markus miettii realistisesti, vaatimukset tietäen.

– Uskon, että aikuisten maajoukkueetasolle vaaditaan paljon monipuolista treenaamista ja

kilpailemista useissa eri halleissa. Mielestäni eri halleissa pelaaminen kehittää pelaajana paljon, koska siten ei totu pelaamaan aina samassa hallissa, samaa olosuhdetta. Tähän olenkin koittanut panostaa jo nyt kiertämällä mahdollisimman paljon eri kisoja ja halleja, Markus kertoo.

”Treenata pitää myös joka osa-alueetta, ettei selkeitä heikkouksia löytyisi.”

– Treenata pitää myös joka osa-alueetta, ettei selkeitä heikkouksia löytyisi. Välineidenkin pitää nykykeilailussa olla kunnossa, jos huipulle haluaa. Laajempi ja uudempi setti helpottaa usein tuloksen tekemistä. Uusien pallojen kaatoprosentti on usein huomattavasti parempi, kuin vähän enemmän pelatuilla palloilla. Myös omista välineistä pitää olla tietoinen, siitä mitä eroja pallojen välillä on, jotta on helpompi tehdä pallonvaihtoja, kun osaa arvioida millainen pallo olisi parempi ja osaa sellaisen valita, Markus tuumii.

– Oheisharjoitteluun pitäisi varmaan nykyistä enemmän panostaa. Tulee sitä tällä hetkellä muutakin liikuntaa harrastettua, mutta esimerkiksi salilla käymisestä tuskin haittaa olisi, Markus tulee tunnustaneeksi, että enem-

mänkin voisi tehdä. Mahdollisuuksien hän kertoo olevan kunnossa.

– Ihan hyvät resurssit on oikeastaan kaikkiin yllä mainittuihin. Ajokortti ja auto kiertämistä helpottaisivat totta kai, mutta vanhempien ja kavereiden kyydeillä sekä junallakin on tähän asti pärjännyt aika hyvin. Välineitä olen saanut hankittua lisää aika pitkälti, kun on tuntunut, että uusia tarvitsen. Mutta varmasti palloja tulisi enemmän porattua, jos ei rahalla olisi niin väliä, Markus viittaa huippukeilailun hintalappuun.

Tiiamarin ja Stellan tavoin opiskelupaikka antaa Markukselle hyvät mahdollisuudet sovittaa huippu-urheilu opiskelijaelämään.

– Kuulun Tredun urheiluakatemiaan ja sen kautta saa vapaata kisoihin tarvittaessa. Saan myös hyväksi luettua muutamia kursseja, joiden avulla voi vapaapäiviäkin olla. Silloin ehtii käydä kisaamassa ja treenaamassa paremmin.

Apua ja tukea Markus kertoo saavansa monilta tahoilta.

– Valmennusta saan pitkälti maajoukkueen kautta. Välineiden kanssa auttavat Sami ja Peppi Konsteri sekä Jarno Lahti Kaupissa, missä myös treenaan. Muuta tukea tulee sitten sponsoreilta, kavereilta sekä perheeltä. Ilman yllä mainittuja en tällä tasolla pystyisi pelaamaan, joten kiitokset kaikille, jotka ovat tähän mennessä auttaneet, Markus kiittää.

Keilailun lisäksi Markus harrastaa frisbee-golfia ja golfia. Mainittujen lisäksi pitäisi sitä

”Täytyy olla myös hyvin suunniteltu oheisharjoittelu, kuten salilla käynnit ja lenkkeilyt. Pitää olla hyvin suunnitelman mukaista tekemistä”, Rami Mukkula tietää.

salitreäniä Markuksen omien sanojen mukaan aikatauluun mahdollistaa.

Rami asetti tavoitteita jo pikkupoikana

Neljä ja viimeinen haastateltavamme on **Rami Mukkula** Kouvolasta. Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulussa Savonlinnan kampuksella opiskeleva Rami on kasvanut keilailuun kiinni jo pienestä pitäen. 20-vuotias nuori mies tarttui ensimmäisen kerran keilapalloon ollessaan neljän vanha, kilpailemaankin hän lähti jo pikkupoikana.

– Aloitin kilpailemisen, kun olin 10-vuotias. Silloin, ja edelleen, tavoitteenani on olla joskus sekä Suomen että maailman huipulla. Tavoitteenani on nousta aikuisten maajoukkueeseen. En ole asettanut mitään aikatahtainta, milloin, mutta toki toivottavasti mahdollisimman pian, Rami kiteyttää. Tavoitteisiin pääsemisen vaatimukset ovat Ramilla suhteellisen samanlaisina mielessä kuin muillakin haastatelluilla nuorilla.

– Luulen, että aikuisten maajoukkueeseen pääseminen vaatii minulta kovaa panostusta lajiin, etenkin kilpakeilailuun. Kisoja pitää kierrellä paljon Suomessa, sekä mahdollisesti myös ulkomailla. Menestystäkin niistä vaaditaan ja välineiden pitää olla kunnossa. Täytyy olla myös hyvin suunniteltu oheisharjoittelu,

kuten salilla käynnit ja lenkkeilyt. Pitää olla hyvin suunnitelman mukaista tekemistä, Rami tähdentää ja kertoo, että kunnollisella suunnittelulla myös ajankäyttö toimii palvellen sekä opiskelua että keilailua.

– Suunnittelun ajankäytön opiskelun ja keilailun kanssa niin, ettei päällekkäisyyksiä tule ja molempiin jää aikaa riittävästi.

Arvokilpailuista Ramilla on plakkarissa junioreiden EM-joukkuepronssi kahden vuoden takaa.

Hyppy aikuisten areenoille on iso

Lajimme historia sisältää lukuisia henkilötarinoita, joissa juniorina menestystä niittäneestä nuoresta on kasvanut menestykseen yltänyt aikuisten maajoukkueen pelaaja. Mutta on myös heitä, jotka lupaavan junioriuran jälkeen ovat tyystin kadonneet radoilta. Yksi selkeä syy tähän on se, että hyppy junnusta aikuisten areenoille on valtava.

– Nuorten maajoukkueesta on iso loikka aikuisen maajoukkueeseen yleisesti ottaen, mutta tietysti yksilöissä voi olla suuriakin eroja. Aina välillä on poikkeuksellisia lahjakkuuksia, joille se on helpompaa, Suomen maajoukkueen päävalmentaja **Jarmo Ahokas** toteaa.

– Nykyään nousee nopeammin huipputuloksiin ja menestystä voi tulla suhteellisen

nopeastikin, mutta huipputasolla pysyminen vaatii sitten lajin osa-alueiden systemaattista harjoittelua, tekniikka-, peli- ja pelaamisen taitoja sekä paljon toistoja eri olosuhteilla ja ympäristöissä.

Valmennuksen keskiössä on kasvattaa nuorista valmiimpia kohtaamaan uudet haasteet ja tason kovuus naisten ja miesten arvokilpailuissa.

– Pyrimme nykyään järjestämään myös pelinomaisia leirejä, jotka edesauttavat valmistautumista isommille areenoille. Myös Suomessa järjestettävät EBT-kilpailut ovat tähän hyvää valmistautumista, kuten myös muut isommat turnaukset. Suomen huippunuoret ovat myös paljon tekemisissä miesten ja naisten maajoukkuepelaajien kanssa, niin kilpailuissa kuin muussakin toiminnassa, mikä antaa hyvät lähtökohdat kansainvälisiin peleihin, Ahokas taustoittaa ja tähdentää, että unelmia ja tavoitteita on hyvä vaalia.

– Unelmia pitää olla. Jotain, johon tähdätään ja, josta haaveillaan. Tavoitteita kohti mennään parhaiten suunnitelman ja luotettavan ympäristön sekä verkoston avulla. Urheilijan verkoston muodostavat mm. valmentaja, perhe ja ystävät. Suunnitelman avulla on selkeämpää toteuttaa tavoitteitaan sekä seurata edistymistä ja mennä askel askeleelta kohti tavoitteita, Ahokas kiteyttää. ●

KEILAILU- VALMENNUSTA KEILAILUKAUPASTA

Suomen Keilailuliiton verkkokaupassa, Keilailukaupassa mukana on ammattitaitoisia keilailuvalmentajia tarjoamassa palveluitaan!
Kiinnostipa sinua sitten yksityisvalmennus taitojen kehittämiseen tai yhteistreenit seuralle taikka työporukalle, Keilailukaupasta saat kätevästi yhteyden valmentajiin!

VALMENTAJA,
ILMOITTAUDU MUKAAN!
BIT.LY/VERKKOKAUPPAVALMENTAJA

KAUPPA.KEILAILU.FI/VALMENNUS

SUOMEN
KEILAILULIITTO

Loppukauden 2023-24 kilpailukalenteri

Vuosi vaihtuu ja loppukausi 2023–24 on mukavan kiireistä keilailuaikaa. SM-kilpailut keilataan keväällä samoin kuin valtakunnansarjojen ratkaisupelit. Tali toimii jälleen isona näyttämönä, kun heti vuodenvaihteen jälkeen keilataan Brunswick Ballmaster Open, minkä lisäksi Talissa päästään arvokisahuumaan maaliskuun lopussa, kun Suomi isännöi junioreiden EM-kilpailuita. Naisten EM-kilpailut ovat myös edessä kesäkuussa Wittelsheimissa Ranskassa.

Kausi	Tapahtuman nimi	Alkamispäivä	Loppupäivä	Finaalipäivä	Paikka	Luokka	Tilanne
2023-2024	Ailo Uotila Memorial 2023 20v juhlakilpailu	13.11.2023	10.12.2023	16.12.2023	Talin keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	IBF World Senior Championships	6.12.2023	14.12.2023	14.12.2023	Cali, Kolumbia	IBF	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 3	14.12.2023	14.12.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	EBT16 - FM Mattsson Christmas Tournament	9.12.2023	17.12.2023	17.12.2023	Mora Parken Bowling, Ruotsi	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	Tinat 50	23.11.2023	5.1.2024	6.1.2024	Rauhalahdi, Kuopio	FMC	Vahvistettu
2023-2024	EBT01 - MOTIV AIK International Tournament 2024	26.12.2023	7.1.2024	7.1.2024	Bowl-O-Rama, Tukholma	EBT Bronze	Vahvistettu
2023-2024	EBT02 - Brunswick Ballmaster Open 2024	4.1.2024	14.1.2024	14.1.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Gold	Vahvistettu
2023-2024	Parakeilacup 5	20.1.2024	20.1.2024	20.1.2024	Rovaniemen keilahalli	Para	Vahvistettu
2023-2024	Pori Senior Open 2024	8.1.2024	21.1.2024	21.1.2024	Bowling 4 You, Pori	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnallinen joukkueturnaus	25.1.2024	26.1.2024	26.1.2024	Kaupin keilahalli, Tampere	SKL	Vahvistettu
2023-2024	IBF Youth World Cup	19.1.2024	27.1.2024	27.1.2024	Lima, Peru	IBF	Alustava
2023-2024	EBT03 - Reykjavik Games 2024	20.1.2024	28.1.2024	28.1.2024	Reykjavik	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 4 ja liigat	27.1.2024	28.1.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	X-STRIKE 2024	26.12.2023	4.2.2024	4.2.2024	Lappeenrannan keilahalli	FMC	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 4	8.2.2024	8.2.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	EBT04 - Valcke Bronzen Schietspoel Tournament 2024	4.2.2024	11.2.2024	11.2.2024	Dolfijn The Place To Be, Hollanti	EBT Silver	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 4	10.2.2024	11.2.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 4	10.2.2024	11.2.2024	11.2.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Parakeilacup 6	17.2.2024	17.2.2024	17.2.2024	Kupittaa keilahalli	Para	Vahvistettu
2023-2024	Tali Senior Open 2024	19.2.2024	25.2.2024	25.2.2024	Talin keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Maajoukkueryhmien testileiri	25.2.2024	27.2.2024		Kuortane	SKL	Alustava
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 5	2.3.2024	3.3.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 5	9.3.2024	10.3.2024	10.3.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 5	14.3.2024	14.3.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Seniorimpiesten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	17.3.2024	24.3.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Seniorinaisten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	17.3.2024	23.3.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 5 ja liigat ja liigafinaalit	16.3.2024	17.3.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	Parakeilacup 7	16.3.2024	17.3.2024	17.3.2024	Hämeenlinnan keilahalli	Para	Vahvistettu
2023-2024	Veteraaninaisten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	31.3.2024	6.4.2024	Valkekosken keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanimpiesten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	31.3.2024	7.4.2024	Valkekosken keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Juniorien SM-kilpailu 2024	9.3.2024	31.3.2024	13.4.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Nuorten SM-kilpailu 2024	9.3.2024	31.3.2024	14.4.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Junioreiden EM kilpailu 2024	23.3.2024	1.4.2024	1.4.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBF	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat, finaali ja karsinnat	4.4.2024	4.4.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Senioreiden mestaruussarja jatkosarja ja karsinta	13.4.2024	14.4.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Para Joukkue SM	20.4.2024	20.4.2024	20.4.2024	Oulun keilahalli	Para	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 6, Liigan ja muiden sarjojen karsinnat	20.4.2024	21.4.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking Finale	27.4.2024	27.4.2024	27.4.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Keilaajattaret on Tour finaali 2024	4.5.2024	4.5.2024	4.5.2024		SKL	Vahvistettu

Tomas Käyhkölle kultaa Euroopan mestarien cupissa! Roosa Lundénille pronssia

Tomas Käyhkö voitti Saksassa Berliinissä huippujännittävässä Euroopan mestarien cupin loppuottelussa nuoren ruotsalaistähden Carl Eklundin sarjavoitoin 2-1. Käyhkön kultamitalin lisäksi Suomi saavutti kisoista kaksi mitalia, kun Roosa Lundén ylsi naisten kilpailun pronssille.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA KUVAT: HELI TURJA

SUOMI EI lähettänyt joukkuetta Kuwaitin MM-kisoihin, mutta arvokisamenestyksestä päästiin nauttimaan Euroopan mestarien cupissa (ECC) Berliinissä, jossa **Tomas Käyhkö**, 26, nousi upeasti mestariksi. Lisäksi upean turnauksen pelannut ja paluun arvokisaradoille tehnyt **Roosa Lundén**, 29, saavutti naisten kil-

pailussa pronssia. Suomella oli tämän vuoden turnauksessa kolme edustajaa sen ansiosta, kun **Essi Pakarinen** voitti ECC-kultaa viime vuonna. Tällä kertaa hallitseva kaksinkertainen Suomen mestari ei yltänyt parhaimpaansa, mutta Pakarisellekin turnauksessa kelpo seitsemäs sija.

Trillerimäinen oli Tomas Käyhkön ja **Carl Eklundin** loppuottelu. Käyhkö avasi pelin voittamalla ensimmäisen sarjan selvästi 236-193. Toinen sarja oli kaikista tasaisin ja se kääntyi lopulta Eklundille. Käyhkö johti toista sarjaa pisteellä ennen kymppiruutuja, mutta Eklund heitti kylmäpäisesti kolme

Suomen kolmikko ECC:ssä: Roosa Lundén, Tomas Käyhkö ja Essi Pakarinen

kaatoa tiukassa paikassa ja vei toisen sarjan nimiinsä 237-227.

Ratkaisevassa sarjassa ei ruotsalainen enää pysynyt Käyhkön vauhdissa, sillä Varkauden Mainareiden suomalaistähti teki kolmosruudusta alkaen kahdeksan kaadon jonon ja varmisti kultamitalin päätössarjan tuloksella 269-226.

– Voittoa tuln hakemaan ja se saatiin, joten loistavat ovat tunnelmat. Sain loppuottelussa hyviä heittoja ja pystyin tekemään onnistuneita muutoksia, jos keiloja jäi. Pää pysyi hyvin mukana koko loppuottelun ajan, Käyhkö kertoi loppuottelun ratkettua.

Entä miltä tuntui viimeisessä sarjassa päätää turnaus kaatoiloitteluun ja 269 pisteen sarjaan?

– Jännäähän se oli ja onneksi meni näin päin tänään, koska näissä paikoissa se voi kääntyä miten päin vain.

Käyhkö kertoo lähteneensä välierään Belgian **Mats Maggia** vastaan altavastaajana. Maggi oli läpi viikon turnauksen kärkisijalla ja keilasi isoa tulosta koko turnauksen ajan. Välierässä kuitenkin Käyhkö teki hienoa työtä ja voitti belgialaisen suoraan 2-0. Muutenkin Käyhkön finaalipäivä oli kokonaisuudessaan aivan loistava suoritus, sillä hän lähti aamupäivän neljän sarjan peliin takamatkalta kuudennelta sijalta, nousi isolla neljän sarjan tuloksella neljänneksi ja lopulta kultaan saakka.

– Tässä oli siinä mielessä onnikin matkassa, että eilinen päivä meni itseltäni huonosti ja siinä päädyin kokeilemaan reaktiivipalloa, jolla sitten keilasin myös tänään ja sain sillä kaatoja myös mitalipeleissä. Eilisen huono peli oli siis tämän päivän onni, Käyhkö paljasti.

– Hyvä viikko, kun voitto tuli, mutta tietysti henkisesti raskas, kun paljon pelataan ja

keskittyminen pidetään koko ajan, jotta tasoitusta ei anneta vastustajille. Onnistuin siinä, että pää pysyi mukana koko pitkän kilpailun ajan. Arvostan tämän kultamitalin korkealle varsinkin, kun uretaanipalloilla pelaaminen ei ole vahvuuteni. Sitä on harjoiteltu ja sain sillä pelityytilillä kilpailun alussa hyvin pisteitä. Nyt finaalipäivänä pääsin enemmän pelaamaan omaa peliäni.

Kauden jatkumisen suhteen Käyhkön seuraavat tavoitteet ovat selvät ja katse alkaa kääntymään Pohjois-Amerikkaan.

– Enimmäkseen valmistaudun nyt tammikuussa alkavaan USA:n ammattilaiskiertue PBA:han, hän tiivistää.

Roosa Lundénille pronssia

Käyhkön kultamitalin lisäksi Suomen joukkue juhlii toista mitalia **Roosa Lundénin** keilattua hienosti turnauksessa pronssille. 29-vuotias Helsingin GB:n keilaaja pelasi kokonaisuudessaan onnistuneen turnauksen ja oli kärkitaistossa mukana pitkän arvokilpailun ajan. Välierässä matka kohti kirkkaampia mitaleita katkesi Saksan **Nadine Meieria** vastaan 2-0.

– Vastustajalla pallot menivät välierässä pallot mahtavasti tänään ja muutenkin hän pelasi hyvin. Itselle tässä kohtaa turnausta osui huono reaktio. Koko viikon keilasin hyvin, mutta nämä pudotuspelit ovat sitten oma juttunsa aina ja ne ovat pienestä kiinni, eivätkä aikaisemmat suoritukset enää auta. Voittamaan tänne tultiin, niin tietysti nyt harmittaa, mutta varmasti jossain kohtaa arvostus mitalia kohtaan nousee, Lundén kertoi.

Ja varmasti ajan kanssa mitali tuntuu paremmalta. Lundén palasi tauon jälkeen arvokilpailuihin ja kaulassa on henkilökohtainen

pronssi kovasta kilpailusta. Naisten kilpailun kultaa juhli Englannin **Verity Crawley**.

– Hyvä oli viikko ja se alkoi hyvin. Sain sen verran hyvin kaulaa tehtyä, että sain keilata läpi viikon omaa peliä. Paljon mahtui keilailua tähän viikkoon ja olen tyytyväinen, että pysyin hyvässä pelikunnossa koko viikon ajan. Hyvä kokemus tämän vuoden ECC oli, mutta kiva päästä myös kotiin, Lundén kertoo.

Viime vuonna ECC-kultaa juhlinut Essi Pakarinen oli lopulta seitsemäs tämän vuoden turnauksessa. Hän sai finaaliapäivälle loistavan alun. Pakarinen oli ennen päätöspäivää seitsemännellä sijalla ja taistelu neljän parhaan joukkoon pääsystä oli finaalipäivänä kova, mutta suomalainen ilmoittautui hienosti tuohon taisteluun mukaan tekemällä kahteen ensimmäiseen sarjaansa 253 ja 243 pistettä, minkä jälkeen eroa neljanteen sijaan oli enää yhdeksän pistettä. Kolmanteen sarjaan Pakariselle tuli vaisumpi tulos 185, mutta edelleen ero neljanteen sijaan oli vain 18 pistettä. Päätössarjassa Pakarinen kohtasi haasteita ja paikka neljän parhaan joukossa ei tällä kertaa toteutunut.

– Yritin täällä kaikkeni ja tuntuu, että turnauksen lopussa ei ollut enää asioita, joita ei olisi kokeiltu tuloksen saamiseksi. Seitsemäs sija harmittaa tietysti. Kaikkeni yritin, mutta se ei tällä kertaa tätä ylemmäs riittänyt, Pakarinen kertoi pelien päättyttyä.

Suomen joukkueen valmentajana turnauksessa ollut **Heli Turja** tiivistä tunnelmiaan kisojen päättyttyä.

– Älyttömän ylpeä olen kaikista pelaajista ja erityisen ylpeä siitä, kuinka hyvin kaikki pelaajat osasivat nollata pelit aina seuraavaan päivään, oli päivä mennyt hyvin tai huonosti. Se oli iso osa tämän viikon menestystä. Mahtava oli päättää viikko kahteen mitaliin ja erityisen hienoa, kun pääsi todistamaan Tomaksen kulta. Jännittävä oli loppuottelu ja onneksi se kääntyi Tomaksen eduksi. ●

Suomen valmentajana kisoissa toimi Heli Turja (vas.) >

Tomas Käyhkö keilasi toisena suomalaisena sata 300 pisteen sarjaa täyteen

Tomas Käyhkö ylsi syksyllä myös upeaan henkilökohtaiseen saavutukseen keilattuaan Talin keilahallissa sadannen 300 pisteen sarjansa. Käyhkö on samalla toinen suomalainen, jolla on kasassa kolmenumeroinen määrä täydellisiä sarjoja. Tilastokärkeä on pitänyt pitkään Pasi Uotila, 46, jolla 300 pisteen sarjoja on tehtynä huimat 146. 300-tilastoihin lasketaan täydelliset sarjat, jotka on ilmoitettu Suomen Keilailuliitolle.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA KUVA: IBF MEDIA GALLERY

HALLITSEVAN KOLMINKERTAISEN miesten Suomen mestarin **Tomas Käyhkön**, 26, tahti 300 pisteen sarjojen tekemisessä on ollut hurja. Ensimmäisen ”trebansa” Käyhkö teki vajaat 11 vuotta sitten ollessaan juuri täyttänyt 16 vuotta.

– Muistan, että silloin paransin samalla kuuden sarjan ennätystäni noin parilla sadalla pisteellä ja tein kuuteen sarjan tulosta 1567 Joensuussa Kuntokeitaalla, mikä taitaa edelleen olla hallin kuden sarjan ennätys, Käyhkö muistelee ensimmäistä täydellistä sarjaansa.

Sen jälkeen kaiken muun menestyksen lisäksi tahti on ollut kova myös täydellisten sarjojen tekemisessä. Käyhkö kertoo, että mieleen painuvia treboja ovat muun muassa olleet USA:n ammattilaiskiertueella PBA:ssa Springfieldissä tehty täydellinen sarja, kuten myös kolme tehtyä kolmesatasta Brunswick Ballmaster Openeissa.

Se sadas 300 sarjan syntyi Talin keilahallissa tiistaina Patteri Special -kilpailussa.

– Tuli siitä hyvä fiilis varsinkin, kun toisena suomalaisena pääsin sen sadan yli. Vähän enemmän paineita siinä varmasti oli kuin yleensä. Normaalisti sitä 300 pisteen saamista alkaa miettimään vasta kymppiruudussa, mutta nyt se tuli mieleen jo viidennessä ruudussa, kun ymmärsin, että nyt olisi mahdollisuus tehdä se sadas.

Pasi Uotila on tunnetusti pitkään hallinnut 300 sarjojen tilastoja ja hän on edelleen omassa luokassaan: 300 sarjoja hänellä on kasassa 146. Nykyisellä tahdillaan 26-vuotias Käyhkö on yksi heistä, joka tuon ennätyksen voi urallaan rikkoa.

– Kyllä tässä on monta vuotta aikaa, kunhan saa keilata terveenä. Nykyään 300 sarjoja tehdään enemmän kuin ennen ja varmasti on useita nuoria keilaajia, joilla myös tulee kovaan tahtiin treboja, Käyhkö muistuttaa.

300 tilastoissa lähellä sadan täydellisen sarjan rajaa ovat myös muun muassa TPS:n 29-vuotias **Jesse Kallio**, jolla kasassa on 92 trebaa. Käyhkön seuratoveri **Joonas Jehkinen**, 37, jolla kolmesatasia on tehtynä 96.

Käyhkö on ollut muutenkin kauden alussa vahvassa iskussa. Vastikään Euroopan mesta-

rien cupissa kultaa saavuttanut suomalainen valmistautuu seuraavaksi USA:n ammattilaiskiertue PBA:han, jonne Käyhkö suuntaa heti vuodenvaihteen jälkeen.

– Tammikuun yhdeksäs päivä alkaa ensimmäinen kilpailu siellä, joten sinne lennetään heti vuodenvaihteen jälkeen ja tarkoitus on pelata siellä ainakin huhtikuun alkuun saakka. Jos siellä pärjää paremmin, joitakin kilpailuita voi olla luvassa toukokuussakin, Käyhkö kertoo. ●

Tomas Käyhkö keilasi sadannen 300 pisteen sarjan.

Uretaanibuumi puhuttaa

”Meidän pitää valmistaa maajoukkuepelaajat siihen”

Uretaanipallojen käytön lisääntyminen kilpailuissa on puhuttanut jo pitkään ja tällä kaudella se on ollut kilpakeilailun ympärillä yksi polttavimmista puheenaiheista. Mielenkiintoista on monia, eikä tämänkään artikkelin tehtävä ole tuoda yhtä totuutta esille. Sen sijaan on hyvä päivittää Suomen maajoukkueen kanta asiaan jututtamalla maajoukkueen päävalmentajaa Jarmo Ahokasta ja naisten maajoukkuevalmentajaa Piritta Kantolaa.

TEKSTI: **HENRI HAVUSELA**

KUVAT: **KRISTIAN TÖRNQVIST JA PIRITTA KANTOLAN ARKISTO**

URETAANIPALLOJEN KÄYTTÖ on kasvanut viime vuosina todella paljon, mikä näkyy etenkin eurooppalaisessa huippukeilailussa sekä arvokilpailuissa.

Yksiselitteistä vastausta uretaanibuumille on vaikea antaa, mutta siihen olennaisesti vaikuttavat uretaanipallojen tuotekehitys sekä se, että keilailu lajina kehittyy jatkuvasti. Pallon pyörintä pelaajilla kasvaa ja uretaanipallo antaa tietyissä olosuhteissa enemmän anteeksi vaikeassakin rataolosuhteessa.

– Sitten se muuttaa rataolosuhdetta siten, että muidenkin pelaajien on periaatteessa pakko pelata uretaanilla, jos meinaa siinä kisassa pärjätä. Uretaaneilla pelaaminen luo siis tiettyä tapaa lumipalloehtin, kertoo Suomen maajoukkueen päävalmentaja **Jarmo Ahokas**.

Ahokas on nähnyt kehityksen läheltä ja kertoo, että uretaanipallojen käytön lisääntyminen Euroopassa tapahtui osittain myös salakavalasti korona-aikana, jolloin kansainvälisiä kisoja ei pelattu. Ei siis nähty, millä välineillä muiden maiden pelaajat kisaavat.

– Suunnilleen 3–4 vuoden aikana junioripoikien EM-kilpailuissa ei ole paljon muuta käytetty. Muistan, että pari vuotta sitten junnujen EM-kisoissa Mastersissa yksi poika eteni ilman uretaanipalloa 24 parhaan joukkoon, eli voidaan sanoa, että yli 90 prosenttia pelaajista siellä käytti niitä. En vielä siihen aikaan ajatellut, että tämä trendi leviäisi yhtä vahvasti

muualle, mutta viime miesten EM-kilpailuissa Ranskassa tilanne tuli niin sanotusti päin näköä, Ahokas sanoo.

Kyseisissä kisoissa virallisissa harjoituksissa osa Suomen pelaajista siirsi uretaanipalloja

syryään, mutta kisat menivätkin täysin uretaaneilla pelaamiseksi.

– Meillä kyllä oli uretaanipalloja käytössä, mutta me emme valmistautuneet uretaanikisaan samalla tavalla kuin moni muu

Jarmo Ahokas (vas.) kertoo, että maajoukkueen päätavoite on menestyä arvokilpailuissa, ja tällä hetkellä siihen kuuluu oleellisena osana pelata myös uretaanipalloilla. Kuvassa Ahokkaan lisäksi Kimmo Lehtonen. >

oli valmistautunut. Meillä oli huippujoukkue taitotasoltaan ja siitä osoituksena saatiinkin yksi mitali, mutta pääosin kisoissa kyyti oli kylmää ihan johtuen siitä, ettei ollut tarpeeksi valmistauduttu pelaamaan uretaaneilla, Ahokas huokaa.

Pettymys päätettiin kääntää nopeasti vahvuudeksi.

– Koska maajoukkue on ollut kovassa myönteisyydessä viime vuosina, niin tuntui tyylyltä, että yhden kisan menivät alle odotusten vain sen takia, ettemme osanneet pelata tietyillä palloilla oikein. Aloimme harjoittelemaan ja käymään tarkasti läpi, missä asennossa jokaisella

”Meidän pitää elää tässä hetkessä ja osata pelata sen mukaan mikä on ajankohtaista.”

pelaajalla uretaanipallon pitää radoilla mennä.

– Olemme treenanneet miesten maajoukkueen kanssa ja meillä oli aiheesta erikseen myös leiri Kuortaneella. Asioita on opiskeltu, ja sen hyödyistä osoituksena oli esimerkiksi **Tomas Käyhkön** Euroopan mestarien cupin voitto. Tomakselle uretaanipelaaminen ei ole ollut vahvuus, mutta hän teki töitä, treenasi ja sanoi, että ilman sitä työtä hän tuskin olisi noin hyvin siellä menestynyt, Ahokas summaa.

”Meidän pitää elää tässä hetkessä”

Ahokas sanoo, että hän voi maajoukkuevalmentajana heittää oman mielipiteen uretaanipalloista suoraan romukoppaan.

– Kun niin monet kilpailut ovat menneet uretaanipelaamiseen, niin meidän pitää valmistaa maajoukkuepelaajat siihen pelaamiseen varsinkin, kun jopa naisten peleissä uretaanien käyttö on lisääntynyt. Meidän pitää elää tässä hetkessä ja osata pelata sen mukaan mikä on ajankohtaista. Sopeudumme maajoukkueessa nyt tähän, koska meidän päätavoitteemme on menestyä arvokilpailuissa, ja tällä hetkellä siihen kuuluu oleellisena osana pelata myös uretaanipalloilla, Ahokas linjaa.

Uretaanit ovat herättäneet keskustelua myös maajoukkuevalmentajien kesken.

– Me teemme työmme oikein, kun saamme optimaalisimmat tehot pelaajille käytössä olevista välineistä. Ei riitä vain, se että pelaajalla on tietty pallo hallussa, vaan siitä pitää myös saada paras hyöty irti. Maajoukkueen tavoite

on pärjätä aina seuraavissa kisoissa. Nyt tilanne on tämä, ja olemme käyttäneet paljon aikaa uretaaneilla harjoitteluun muita osa-alueita unohtamatta, Ahokas sanoo ja lisää.

– Maailman parhaiden pitää olla valmiina kaikkiin muutoksiin. Miesten EM-kilpailuissa me emme rehellisesti sanottuna olleet tarpeeksi valmiita ja toista sellaista kertaa ei tule.

Ahokas ei halua ottaa kantaa muiden miehlipiteisiin uretaanipallojen ympärillä pyörivään vilkkaaseen keskusteluun, mutta yhden tärkeän asian hän haluaa nostaa esille.

– Varsinkin kun nuoretkin kilpailuissa pelaavat, niin en haluaisi nähdä sitä, että yksittäisiä pelaajia aletaan nostamaan tikunnokkaan, että kuka pelaa milläkin välineillä. Siinä aletaan puhua jo kiusaamisesta. Jokainen, joka radoilla on, haluaa vain tehdä parhaansa ja menestyä kilpailuissa niillä välineillä, joilla saa parhaan tuloksen. Henkilökohtaisuuksiin näissä ei saa mennä, koska silloin ollaan väärillä raiteilla ja siihen pitää kaikkien puuttua.

”Onneksi meidän pelaajamme ovat taitavia”

Naisten maajoukkuevalmentaja **Piritta Kantola** on samoilla linjoilla Ahokkaan kanssa. Kantolan mukaan huippu-urheilussa pitää pyrkiä menestymään joka hetki ja kääntää kaikki kivet sen saavuttamiseksi.

– Emme voi jäädä menneisyyteen ja tulevaisuudesta emme tiedä, minkä takia pitää elää tässä hetkessä ja osata reagoida nopeasti muutoksiin. Emme voi myöskään vaikuttaa sääntöihin, Kantola tarkentaa.

Hän kertoo, että naisten maajoukkueessa moni pelaajia on ottanut isoja kehitysaskelita uretaaneilla pelaamisessa.

”Pitää osata pelata monipuolisesti ja nyt on saatava uretaanikeilailu tarpeeksi korkealle tasolle.”

– Korostan, että meidän pitää kuitenkin harjoitella monipuolisesti kaikkia osa-alueita. Pelitaidot pitävät olla maajoukkuepelaajilla kansainvälisellä tasolla ja heidän pitää pystyä pelaamaan erilaisilla välineillä.

Naisten maajoukkuepelaajien pitää olla valmiina, kun ensi kesänä pelataan EM-kilpailut.

– Lähdemme naisten joukkueen kanssa kesällä EM-kisoihin halliin, joka on ollut

”Pelitaidot pitävät olla maajoukkuepelaajilla kansainvälisellä tasolla ja heidän pitää pystyä pelaamaan erilaisilla välineillä”, sanoo naisten maajoukkuevalmentaja Piritta Kantola.

ihan täysin uretaanihalli, kun siellä on pelattu miesten ja junioreiden EM-kisat pitkälti uretaaneilla. Uskon, että moni maa tällä hetkellä valmistautuu siihen, että siellä saatetaan pelata samalla kaavalla nytkin ja mitä enemmän siellä menee uretaanipalloja radoilla, sitä valmiimpia meidän pitää siihen olla, jotta voimme pärjätä kaikkia joukkueita vastaan, Kantola sanoo.

Kantola on vahvasti verkostoitunut kansainväliseen keilailuun uransa aikana, joten hänellä on laaja näkemys uretaanipelaamisesta myös muissa maissa kuin Suomessa.

– Olemme tulleet vähän jälkijunassa, koska meillä Suomessa uretaanitrendi ei ole vielä kauhean pitkään ollut näin polttava puheenaihe, mutta monessa muussa Euroopan maassa on. Ei oltu ensimmäisten joukossa, mutta nyt se asia tiedostetaan ja tehdään kovasti hommia sen eteen, Kantola sanoo ja lisää kehuun Suomen maajoukkuepelaajille.

– Sitä haluan korostaa, että onneksi meidän pelaajamme ovat taitavia. Se on ollut aina meidän vahvuus ja nyt myös tässä asiassa ja meidän maajoukkuepelaajat osaavat sopeutua ja heillä on oikea asenne kehittyä myös uretaanikeilailussa. Pitää osata pelata monipuolisesti ja nyt on saatava uretanikeilailu tarpeeksi korkealle tasolle. Meidän pelaajat tekevät sen mukisematta. Jos mitalit ratkaistaan uretanipelillä, meidän pitää olla valmiita. ●

Keilailu kiinnostaa, viehättää ja koukuttaa

Suomessa on tällä hetkellä yli seitsemän tuhatta rekisteröityä keilaajaa, mikä on vain murto-osa siitä, kuinka paljon lajin harrastajia maamme keilahalleissa on. Keilailu kiinnostaa ja eri puolilta Suomea löytyy, jos vaikka minkälaisia porukoita, jotka viettävät yhteistä vapaa-aikaa lajin parissa.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: ICT BS JA PEPPI KONSTERI

KERRAN VIIKOSSA, joka toinen viikko tai kerran kuukaudessa keilailua vapaa-ajan liikuntana harrastaa monenlaisia seurueita. On kaveriporukoita, työyhteisöjä ja perheitä. Tutustuimme neljään erilaiseen, neljältä eri paikkakunnalta olevaan, keilailua säännöllisesti harrastavaan porukkaan. Päälimmäisenä ajatuksena oli selvittää, mikä keilailussa kiehtoo ja kiinnostaako aktivoituminen rekisteröityyn toimintaan.

Kelkkämäestä keilaradoille

Helsingissä, Talin ja Ruusulan keilahalleissa, keilailua harrastaa kahdeksan miehen ystäväporukka. Tämä seitsemästä eläkkeellä olevasta lääkäristä ja yhdestä eläkkeellä olevasta juristista koostuva ryhmä oli ensimmäisen kerran koolla 50 vuotta sitten, hauskojen sattumusten kautta. Sen jälkeen tapaamisia ryhmällä ei ollut neljään vuosikymmeneen, kunnes syntyi ajatus yhteydenpidon elvyttämisestä ja keksittiin yhteinen harrastus, keilailu.

Nimellä ICT BS kulkevan tiimin elvyttäminen vuonna 2013 teki mainittu eläkeläisjuristi, **Jukka Laukkanen**, joka palaa muistoissa 50 vuoden takaisiin tapahtumiin, joiden myötä ystäväjoukko syntyi. Keilailuun se ei liity, mutta ansaitsee tulla kerrotuksi.

– Oltiin Suomutunturilla vuonna 1973, reilut 20 lääketieteen kandia ja minä. Pääsin mukaan siksi, ettei siellä koko ajan puhuttaisi ”medicinaa”. Neljäntenä päivänä muiden mennessä rinteeseen meistä viisi jäi ”viettämään päivää”, jonka päätteeksi perustettiin yhdistys nimeltä ICT ja menttiin muovipulkilla laske-

maan jäistä syöksyrinnettä, Jukka Laukkanen kertoo virne kasvoillaan.

Jonkin verran kolhuja siellä rinteessä taisi tulla, sillä ICT BS:n jäsenten yhteydenpitoon tuli 40 vuoden tauko. Toki, ehkä joitain muitakin syitä saattoi olla, kun nuoret miehet loivat työuriaan ja elivät tahoillaan perhe-elämää. Hiljaisuus rikottiin kymmenen vuotta sitten, kun heräsi ajatus elvyttää toiminta jollakin toisella tavalla kuin pulkkamässä ja ICT BS aloitti keilailun. Asiaan kuuluvasti kaikille teetettiin logolla ja nimillä varustetut pelipaidat, joiden kantaminen on kunnia-asia. Jopa niin, että ilman paitaa osakilpailuun ilmestyvälle koituu seuraamuksia.

”Ollaan kaikki amatöörejä, kukaan ei ollut keilannut aikaisemmin, eikä kukaan ole käynyt kursseja.”

Ensimmäiset vuodet tiimi keilasi Kam-pin ostoskeskuksen yläkerran hallissa, josta he sitten toiminnan siellä loppuessa siirtyivät Taliin. Muutos oli dramaattinen, lajikulttuurinen shokki.

– Se oli valtava muutos. Olimme kuin pikuporkkia ihmemaassa, iso valoisa halli, jossa

oli päivälläkin paljon muita keilaajia. Ja, että keilaratoja hoidetaan ja öljytään. Välillä on liukasta välillä kuivempaa, tämä kaikki avasi meidän silmämme näkemään, mitä keilailu oikeasti on, Jukka muistelee.

ICT BS:n toiminta on hyvin lähellä rekisteröityneen keilaseuran toimintaa, vaikkakin se tapahtuu täysin omin säännöin ja omilla ehdoilla. He keilaavat kerran kuukaudessa, syyskaudella elo-joulukuussa ja kevätkaudella tammi-kesäkuussa.

Ja eihän touhu olisi mitään ilman kilpailumista. Ystävykset keilaavat kauden aikana kymmenen osakilpailua ja kesällä finaalin. Pelit pelataan tasoituksin neljän sarjan mittaisina siten, että kaksi parasta sarjaa laskeetaan tulokseen. Osakilpailun voitosta saa 10 lisäpistettä finaalin tulokseen, lisäksi voittaja tarjoaa muille jäätelöt. ICT BS:llä on itseluotu tasoitusjärjestelmä, joka on pitkälti samantyyppinen kuin SKL:n virallinen systeemi eli tasoitukset elävät osakilpailujen tulosten perusteella. Joukosta yksi on aina vuorollaan hallintovastaava, joka hoitaa ratavaraukset ja tulosten tinkimättömän ylläpidon sekä tasoitusten ajantasaisuuden.

ICT BS:n jäsenet harrastavat monialaisesti liikuntaa, keilailun viehätys piilee helppoissa asioissa.

– Ollaan kaikki amatöörejä, kukaan ei ollut keilannut aikaisemmin, eikä kukaan ole käynyt kursseja. Tai ei ainakaan tunnusta, Jukka Laukkanen kertoo.

– Tyyli on kaikilla vapaa ja kaikki nauttivat siitä, että voidaan kilpailla, vaikka ei niin >

ICT BS:n pelipaitoja ylpeinä kantavat Vesa Juutilainen (vas), Pentti Kuusela, Risto Pajari, Heikki Levon, Ilkka Rauramo, Pekka Lähteenmäki, Jukka Laukkanen ja Antero Huhtala.

hirveän paljon osattaisikaan. Kynnys mennä keilaamaan on matala ja onhan keilailu äärimmäisen sosiaalinen laji. Puolentoista tunnin aikana ehtii heittämisen lomassa jutella ja vaihtaa kuulumisia, hän jatkaa.

Hän kertookin miesten todenneen keskenään useita kertoja, miten nappiin osunut valinta keilailu yhteiseksi lajiksi on ollut. He nauttivat yhdessäolosta, pelataan ja jutustellaan, pelin jälkeen syödään ja kauden jälkeen pidetään päättäjaiset palkintojenjakoineen. Tämä kaikki on mahdollista, vaikka kukaan ei ollut aiemmin keilannut.

ICT BS:n jo veteraani-ikäisille miehille keilailu on mukavaa liikuntaa, jossa koko kroppa on käytössä.

– Keilailu on liikuntana myös sopivan mallista niin, ettei mitään tarvitse repiä. Sellaista venyttelyä ja notkistelua. Muuta liikuntaa harrastamattomat saattavat jopa hengästyä, muustakin kuin huonosta heitosta, Jukka hy-

myilee ja toteaa, että aktiiviliikkuja keilailu on enemmänkin viihdettä.

Tämän harrastajajutun yhtenä ideana on myös tunnustella erilaisten, säännöllisesti keilaavien porukoiden kiinnostusta liiton alaisesta seuratoiminnasta ja rekisteröitymisestä. ICT BS:n kohdalla ajatukset ovat varsin selkeitä ja perustelut hyvin ymmärrettäviä.

Kaikille heille laji on amatööriharrastus, jossa ystävien tapaaminen ja keskinäinen kisaaminen on tärkeintä. Sitoutuminen vaikkapa sarjatoimintaan tuntuu kaukaiselta ajatukselta jo senkin vuoksi, että joukkueiden kokoamisen kanssa varmasti tulisi ongelmia, sillä lähes jokaisella on jokin muu liikuntalaji päharrastuksena. Miltään viralliselta taholta ICT BS ei myöskään ole saanut yhteydenottoja rekisteröintini tiimoilta.

– Meitä kyllä houkuteltiin Tornadokseen, mutta nauroimme Tillin Markkulle, että katso

nyt vähän näitä meidän heittoja, Jukka Laukkanen naurahtaa ja vakavoituu sitten perustelemaan.

– Ei meillä ole tarvetta rekisteröityä edes omana seurana. Olemme jo äärettömän järjestäytyneitä, mutta omilla säännöllämme.

Jotta rekisteröityminen tuotteena olisi heille kiinnostava, sillä pitäisi saada jotain konkreettista, ratavarausten helppoutta tai vastaavaa. Taloudellista etua tämä tiimi ei rekisteröitymisestä haikaile.

– Keilailussa on erinomaista, että se on älyttömän kiva ja edullinen harrastus. Ja, vaikka Talissa on päivisin hyvin täyttä, olemme aina saaneet radat, kunhan ollaan ajoissa liikkeellä.

Keilailu yhdisti tamperelaisystävyykset uudelleen

Keilailusta tuli jokunen vuosi sitten yhteinen harrastus tamperelaiselle kaveriporukalle, joka

etsi yhteistä tekemistä talvikuukausiksi. Vii-koittaiseksi ohjelmaksi tuli reippailu Kauppiin, keilailu ja reippailu takaisin kotiin.

– Olemme tunteneet toisemme jo lapsuudesta asti, koska asuimme samoissa taloissa Tammelan kaupunginosassa. Lapsuudessa ja nuoruudessamme pelasimme ja kisailimme kaikissa mahdollisissa peleissä keskenämme, kuten esimerkiksi jääkiekossa, jalkapallossa, tenniksessä, pöytälatkässä jne. Niiltä ajoilta meille syntyi hyvä yhteishenki, joka kestää ”kuittailun” epäonnistumisista ja vilpittömän ilon toisten onnistumisista, **Mikael ”Möksä” Kotiranta** kertoo 55–56-vuotiaista kaveruksista. Mikaelia lukuun ottamatta ryhmän muut jäsenet esiintyvät jutussa vain etunimillä.

– Meille kävi, kuten varmasti monille muillekin, että iän karttuessa hajaannuimme kukin tahoillemme, emmekä olleet enää niin paljon tekemisissä toistemme kanssa, kunnes syksyllä 2017 aloimme Petrin kanssa pohtia, että pitäisikö sitä jotain liikuntaa harrastaa talvellakin kesän golf-kierrosten päätyttyä. Tästä syntyi idea, että kävelemme kerran viikossa Kaupin hallille keilaamaan. Sana harrastuksestamme alkoi levitä kaveripiirissämme ja syksyllä 2018 muutkin kaverit huomasivat ruuhkavuosien olevan takanapäin. Ja, että kerran viikossa kisailu keilahallilla olisi mukavaa yhdessäoloa, joka käy myös kuntoilusta. Meidän kautemme kestää yleensä loka-marraskuusta huhtikuulle, kesäkuukaudet pidämme taukoa, Mikael taustoittaa.

Keilailun hyväksi puoleksi hän mainitsee sen, että se sopii kaikenikäisille, etenkin heidän ikäisilleen. Lajin viehätys löytyy pienistä asioista.

– X tauluun, eli kaatohan se on se, mikä viehättää. On uskomatonta, miten vaikeaa on saada monta onnistunutta suoritusta peräkkäin. Keilailussa viehättää sekin, että siinä voi kisata itsensä kanssa ja samalla verrata tuloksia kavereiden tuloksiin. Yhdessä olo jälkipeleineen, on myös tärkeä osa keilailua.

Kaveriporukasta jokainen on jo hankkinut omat pallot ja kengät, vaikka hallilta hyvät lainavälineetkin löytyvät. Keskinäistä kilpailua tamperelaisystävyyksillä ei radoilla juurikaan ole, mutta jotain pientä nyt tietenkin.

– Emme varsinaisesti kilpaile keskenämme, mutta omaa ennätystä aina yritetään ja ennätyksistä pidämme kirjaa. Toki jokaisen kierroksen jälkeen katsomme, kuka oli paras, kenellä oli eniten äksiä ja tuliko niitä perättäisillä heitoilla. Muistamme myös nauraa makeasti räppipalloille, Mikael kertoo.

– Tulostasomme vaihtelee 130–190 pisteen välillä ja meistä jokainen on joskus ylittänyt meille maagisen 200 pisteen rajan, hän täydentää.

Kilpaileminen laajemmasta mittakaavassa ei ole heidän ajatuksissaan, mutta

Tamperelaiset lapsuuden ystävät Möksä (vas), Rike, Petri, Timo ja Kim lämmittelivät keski-ikään ehdittyään vanhat suhteensa ja pitivät niitä nyt yllä keilaamalla talviaikaan keskiviikkoisin Kaupin radoilla.

oman harrastamisen myötä kiinnostusta lajiin kohtaan on syntynyt eri tavalla.

– Emme ole edes harkinneet osallistumista kisoihin, mutta huomasimme seuraavamme lehdistä ja TV:stä keilailutuloksia ihan eri tavalla kuin aiemmin. **Peppi Kons-teri** on suosikkimme.

Myöskään aktivoituminen seuratoimintaan ei ole heille ajankohtaista.

– Meille riittää nykyinen toimintamalli. Minä olen meistä ainoa, joka on suorittanut keilailun alkeiskurssin. Pidän kurssia onnistuneena ja hyvänä juttuna, koska sieltä sai paljon tietoa keilailun perusasioista, kuten vauhdin otosta, otteen irrottamisesta pallosta ja tähtäämisestä. Kurssiin kuului myös ohjattua harjoittelua, joka oli erittäin kehittävää, Mikael kiittelee ja tähdentää, ettei rekisteröityminen ainakaan tiedonpuutteen vuoksi jää tekemättä.

– Luulen, että halutessamme saisimme kaiken tarpeellisen tiedon kotihallitamme Kaupista, kiitos aktiivisen henkilökunnan ja seurojen toiminnassa jo mukana olevien henkilöiden.

Tittleistä kisataan Kuopiossa

Kuopion Keilakukko -hallista löysimme suurrehkon keilailun pariin kokoontuvan porukan, joka on pikkuhiljaa kasvanut nykyisiin mittoihinsa, kun tietoa yhteisestä hauskanpidosta on jaettu kavereilta toisille. **Juha-Matti Lappeteläinen** kertoo tarkemmin.

– Ollaan tämmöinen ”Keski-ikäisten Keilakerho” nimellä kulkeva porukka. Meitä on

tällä hetkellä 13 jäsentä, joista noin puolet käy aktiivisesti ja loput silloin, kun aikataulut sopivat. Iältämme olemme reilu kolmekymppisiä, suurin osa perheellisiä. Nuorin taitaa olla 28 ja vanhin karvan verran alle 50-vuotias, Juha-Matti aloittaa.

– Pyrimme keilaamaan porukalla noin kerran viikossa talvikaudella, kesäisin on taukoa muiden harrasteiden viedessä ajan, hän jatkaa.

Ajatus keilailusta syntyi yhden porukkaan kuuluvan työnantajan ideasta. Siitä kipinä hiljalleen lähti tarttumaan kaverista toiseen ja hioutui nykyinen Keski-ikäisten Keilakerho.

– Idea lajin aloituksesta lähti, kun tuli puheeksi yritysten tarjoamat liikuntapalvelut työntekijöille. Yhdelle meistä työnantaja oli aikoinaan tarjonnut keilavuoron kerran viikossa ja siitä lähti idea rakentaa samanlainen juttu, mutta ns. ”omalla porukalla”. Alkuun kävimme vain parin kaverin kesken, sitten kaverit kysyivät kavereita ja saatiin vähän lisää kertakävijöitä, joista osa jäi sitten vakituisesti porukkaan, Juha-Matti taustoittaa ja paljastaa virnistäen kerhon sisimmäisen tarkoituksen.

– ”Keski-ikäisten kaljakerho” olisi ehkä kuvaavampi termi meidän harrastamisellemme, sillä parasta on, kun saa nauttia lajin parissa oluen ja purkaa viikon kuulumisia.

Keilailu ei liikuntalajina aivan fyysisimmältä heti tunnu, mutta oivallisena koko kerhon liikuttajana se toimii.

– Lajina keilailun rankkuus yllättää viimeistään seuraavana päivänä. Vasta aloitta- >

neena kuusi sarjaa tuntuu vielä parin päivän päästäkin täysin uusissa lihaksissa. Hyvä muoto liikunnalle, jota voi liikuntarajoitteista piittaamatta harrastaa kuka vaan.

– Keilailun viehätys on tietysti se täydellisen sarja. Sitä en tiedä, miten sen saavutuksen jälkeen enää löytyy intoa, mutta taitaa taviskeilaajilla olla niitakin kymmenittäin plakkarissa, Juha-Matti aprikoi ja kertoo sitten, mihin lajin viehätys heidän omassa porukassaan perustuu.

– Joka kerta kisaillaan parhaan sarjan heittäjän tittelistä. Samalla saatetaan myös pienellä panoksella hakea eniten kaatoja tms. heittänyttä.

Keilailu on näille keski-ikäisille kaveruksille mukavaa yhdessäoloa, eikä aktivoituminen rekisteröidyksi keilaajaksi ole ainakaan tällä hetkellä ajatuksissa. Tosin, kyllä Juha-Matti Lappeteläinen hieman ovea raolleen ajatuksissaan avaakin.

– Kilpaileminen ei tällä hetkellä ole mielessä kenelläkään meistä. Kynnys aloittamiseen tuntuu jollain tapaa liian suurelta. Tämä pätee kyllä monen muunkin yksilölajin aloittavilla. Toistaiseksi rekisteröityminen tai muukaan toiminta keilailun parissa ei herätä kiinnostusta. Se ehkä tekisi lajin harrastamisesta liian virallista. Seuraan kuulumisen vaatisi ehkä enemmän yhteisöllisiä keilavuoroja, joihin voisi tulla tutustumaan lajiin ja muihin heittäjiin. Tämä voisi toimia hyvänä porttina erityisesti seuroihin liittymiseen, Juha-Matti pohtii ja listaa muutaman asian, joilla kiinnostus rekisteröitymiseen ja seuratoimintaan saattaisivat herätä.

– Rekisteröityminen ja seuraan kuulumisen ovat vähän sellaisia asioita, joita pitäisi aktiivisesti mainostaa halleilla ja, että niillä saisi tuntuja etuja keilailuun. Seurat eivät kovin aktiivisesti yritä rekrytoida jäseniä, sillä ainakaan meitä ei ole kertaakaan kysytty liittymään. Halleilta saa kysymällä hyvin tietoa keilailusta ja kisoista on ilmoituksia seinällä. En kuitenkaan näe mitään hyötyä kuulua seuraan saatikka rekisteröityä, jos en kilpaile lajin parissa, hän summaa. Pieniä askeleita kohti vakavampaa harrastamista on ryhmässä jo nähty.

– Yhdellä meistä löytyy omat kengät, pallo ja kassi niille. Toisella on oma pallo, mutta kaikki muut keilaavat hallin välineillä. Kun omilla välineillä ei pärjää, niin siitä saa tietysti kuulla aina kuittailua, Juha-Matti Lappeteläinen valottaa hymyssä suin pelin henkeä.

Raumalla aktivoiduttiin kilpailemaan

Raumalainen Hietarinteen perhe sai itselleen keilailusta yhteisen harrastuksen vajaa kymmenen vuotta sitten. Ensimmäisenä hallille tiensä löysi Klaus, jonka työkaveri sai lähtemään koekäynnille. Klaus innostui melko pian toden teolla ja sai houkutelua myös isänsä

Pertin (63) ja äitinsä **Kristan** (62) kokeilemaan uutta lajia. Innostus tarttui ja melko pian pelkkä harrasteleminen ei enää riittänyt, vaan he lähtivät mukaan aktiiviseen toimintaan hallilla. Sitten ryhmä on myös kasvanut muilla läheisillä.

– Tosiaan työkaverin kanssa menin keilaamaan, kun hän pyysi. Kun sitten opin jonkinlaista kierrettä heittämään, niin jäin heti koukkuun. Kerroin siitä vanhemmilleni ja pyysin heitä tulemaan joskus kokeilemaan keilailua, Klaus Hietarinne aloittaa.

– Kävimme muutaman kerran perheen kanssa keilaamassa ja otettiin sitten jo vakiovuoro perjantaille. AP Lax huomasi, että käymme perheen kesken heittämässä ja houkutteli meitä Halliliigaan. Näin syntyi G-Ryhmä, missä alkuun pelasi meidän perheemme, isä, äiti, isosiskoni **Irene Vyryläinen** (35), hänen aviomiehensä **Markus Vyryläinen** (36), serkkumme Tiina Justen ja minä. Sitten

Kauden päättäjäsissä finaalin voittajalle luovutetaan vuoden ajaksi takan päälle ripustettavaksi ”poika”. Idean poikkisahatusta lasketteluksesta kiertopalkinnoksi keksi intohimoisesti laskettelua harrastanut Heikki Levon. Olihan ICT BC syntynyt juuri laskettelurinteellä.

saatiin myös nykyisin paljon kisoja keilaava **Risto Partinen** vahvistukseksi, Klaus jatkaa painottaen halliyrittäjä **Antti-Pekka Laxin** roolia heidän innostamisessaan aktiiviseen toimintaan ja sitoutumisessa lajiin tiukemmin.

Tämä on osoittautunut G-Ryhmälle antoisaksi tutustumiseksi kilpakeilailuun.

– Halliliigaa pelataan yleensä noin joka toinen torstai. Pidämme halliliigasta siksi, koska siellä saa hieman makua kilpakeilailusta. Halliliigan muut joukkueet ovat myös

tosin mukavia ja kaikki kannustavat toisiaan.

Klaus rekisteröityi seuraan jo melko pian ensikokeilun jälkeen, isä-Pertti muutama vuosi sitten. Molemmat kilpailevat nykyään aktiivisesti. Keilailua Klaus pitää kevyenä liikuntana, mutta kilpailuissa on jo erilainen meininki, jossa vetovoimatekijöitäkin on paljon.

– Eihän keilailu mikään kaikista fyysisin laji ole, mutta, kun pitkää kisaa lähtee keilaamaan, niin kyllä minä sitä ihan hyvänä liikuntamuotona pidän. Keilailussa viehättää erityisesti se, että jokaisessa kilpailussa on eri olosuhteet. On eri alustaa ja öljyn pituus vaihtelee, joutuu käyttämään eri palloja eri tilanteissa. Eikä mikään voita sitä tunnetta, kun pallo osuu taskuun ja keilat lentävät taakse, Klaus fiilistelee. Palloja hän kertoo omistavansa jo vähän liikaakin ja sanoo ostaneensa isälleenkin syntymäpäivälahjaksi palloja.

Klaus Hietarinteen kertomasta heijastuu vahvasti se, kuinka isossa roolissa energinen halliyrittäjä ja työntekijät ovat siinä, että harrastajia saadaan mukaan seuratoimintaan, vaikka alkuperäinen idea onkin ollut vain uusi mukava harrastus.

– Lähdimme mukaan sillä ajatuksella, että löydettäisiin perheen kanssa yhteinen harrastus. Nyt rekisteröintejä tulee varmasti lisää, sillä Markus Vyryläinen on myös kiinnostunut tulevaisuudessa kilpailemisesta. Meiltä löytyy myös 4-6 -vuotiaat lapset Leo Hietarinne (4) ja Eleonoora Vyryläinen (6), jotka ovat käyneet keilaamassa 2-vuotiaasta asti, joten sieltä saadaan tulevaisuuden pelaajia, Klaus aprikoi tulevia.

Raumalla uusia asiakkaita informoidaan hyvin hallin henkilökunnan taholta ja myös seurat toimivat aktiivisesti.

– Kyllä siellä lappuja on seinällä rekisteröitymisestä. Seuratkin yleensä huomaavat, jos jokin henkilö käy paljon keilaamassa ja näyttää kiinnostuneen lajista, ja käyvät kysymässä onko kiinnostusta kilpailla ja liittyä seuraan, Klaus kiittää raumalaisia toimijoita.

Vaikka kaikilla G-Ryhmän jäsenillä riittää innostusta lajiin, tuovat elämäntilanteet ajoittain haasteita. Apuun on saatu ystäviä.

– Tällä hetkellä meillä on ollut hieman hankaluuksia löytää pelaajia liigaan, koska minulla ja sisarellani on pieniä lapsia ja äidillä polvi juuri leikattu. Porukka on laajentunut siten, että on saatu muutamia ystäviä keilaamaan Halliliigaan meidän kanssamme, Klaus Hietarinne päättää.

Summa summarum. Keilailu viehättää ja koukuttaa, mutta järjestäytyneeseen toimintaan liittymisen kynnys on monille korkea. Rauman G-ryhmän tapauksessa korostuu innostavan halliyrittäjän, henkilökunnan ja seurojen merkitys siihen, että aktiiviharrastajia saadaan mukaan myös seuratoimintaan. ●

Kuvassa joukko keväällä Pärnun mestaruuskisaan osallistuneita keilajia.

ESBC Finland

TEKSTI JA KUVA: RISTO SPORA

Talvikuulumisia

Uusi kausi on lähtenyt käyntiin ja se aloitetaan aina perinteisellä vuosikokouksella. Kokousta jouduttiin viime vuosilta totutusta syystä siirtämään. Kokous saatiin siirrettyä ja sovittua. Talissa oli kohtuullisen mukavasti osanottajia, vaikka kokoonnuttiin perjantaina Veteraanien Liittomyllyn jälkeen.

Kokous meni peruskaavojen mukaan. Talous hyväksyttiin niin menneeltä kuin tulevalta osin. Hallituksesta ei potkaistu ketään pois eli vanhoilla naamoilla mennään kohti kevättä ja kesää.

Nimet löytyvät nettisivuilta esbcfinland.fi.

Jäsenmaksuista lähti viestit jäsenistölle ja maksuista suurin osa on jo saatu tilille.

Uusia jäseniä otetaan koko ajan vastaan. Vuosikokous alensi liittymismaksua kymppillä ja on nyt 40,- euroa eli sama kuin varsinainen jäsenmaksu.

Liittymistä varten yhteystietoja tuolla nettisivuilla tai voi ottaa hihasta kiinni allekirjoittanutta. Talin kahvilasta ja HBL:n toimistolta löytää useimpina arkipäivinä. Tai jos sattuu olemaan asiaa SKL:n suuntaan ja Tiinalle, niin siinä samalla voi hoitaa liittymisprotokollat ESBC Finlandiin.

Kesä 2025

Lokakuussa ruskan juuri värittäessä maisemaa saatiin ESBC Europelta paukku tai pommi väärittämään jo ennestään punaisena ja keltaisena loistavaa maisemaa. Ranska ei saa kisaa kasaan ja meille tuli pyyntö, jos voisimme siirtää omaa kesän 2026 kisaa vuodelle aikaisemmaksi.

Pala ei jäänyt kurkkuun eikä naama mennyt punaiseksi tuosta pyynnöstä. Harvinaisen vähillä puheluilla ja keskusteluilla saatiin uusi paketti kasaan, mutta majoitus jäi vielä avo-naiseksi. Kesälle 2026 on jo tehty sopimukset eikä tuota lähdetä perumaan. Vastaus tuli juuri ennen lehden deadlinea ja kisat ovat kesällä 2025 Suomessa. Paikka Tali ja osin Ruusula.

Kun kisa tulee meille järjestelyyn, niin kesälle 2026 suunniteltu toimikunta joutuu hyppäämään ns. kehiin jo alkuvuodesta. Monet toimikunnan paikat oli jo suunniteltu ja täytetty, mutta mukaan mahtuu vielä mm. ratavalvojien päällikkö, markkinointisuunnittelija eli sponsien ruinaaja ja valokuvaaja.

Ensin kevät 2024

Kevään ohjelma- ja maksujen lisäksi nyt jo perinteinen mestaruuskisa. Hutungin halli Jyväskylän suunnalla on pelipaikka tällä kaudella.

Ajankohtaa sovitellaan loppukeväälle. Huhtikuun tai toukokuun puoliväliin. Ensin mainittu vielä vahvasti ykkösvaihtoehto.

Tästä kerrotaan erillisissä viesteissä heti kun ollaan valmiimpia.

Keväällä sähköpostiin tupsahtelee mestaruuskisan infojen lisäksi maksulappuja kesän kisoista. Hotellivarausta, kismaksua ja lentolippujen maksuja. Jokaiselle jotain ja joillekin kaikki. Hampuri on sen verran kätevä matkan päässä, että iso osa pelaajista järkeilee ainakin omat matkansa, jos ei majoitustakin.

Tätä kirjoittaessani on kisaan lähdössä 72 pelaajaa ja turistia, 7 epävarmaa lähtijää ja vasta 6 ilmoittanut jättävänsä kisat väliin. Ilmoittautumisaikaa on jäljellä vielä joulukuun loppuun asti.

Hampuri kesällä

Kisamatkan valmistelut ovat siis aloitettu ja lentoja varattu, hotelli buukattu ja keilakassien kuljetuspalvelu alustavasti sovittu. Näistä tulee tietoa matkaan lähteville heti vuoden alussa ja siitä eteenpäin lähtöön asti. Osa varmaan laittaa lähettäjän roskapostien suodatuksen viimeistään maaliskuussa.

Kannattaa siis liittyä nyt, niin pääsee kesällä 2025 varmasti kisaan mukaan. ●

Uudistuneet SM-liigat täydessä vauhdissa

Giants hallitsee naisissa, TKK ykkösenä miehissä

Naisten ja miesten SM-liigoihin tehtiin uudistuksia sekä joukkumäärissä että peliformaateissa. Tällä kaudella jokaisella heitolla on merkitystä, kun sarjapisteet kertyvät pääosin keilapisteistä. Runkosarjat ovat vuodenvaihteessa puolivälissä. Kolmen kierroksen jälkeen naisten SM-liigan selvä ykkönen on Porin Giants, minkä lisäksi Raison Nasevat on pelannut vahvan alkukauden. Miehissä Tampereen TKK pitää selvästi ykkössijaa, mutta kolmannella kierroksella Helsingin Patteri järjesti yllätyksen oltuaan kierroksen joukkue, ja helsinkiläiset voittivat kolmannen kierroksen kaikki ottelunsa.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

NAISTEN JA miesten liigat polkaistiin käyntiin yhteisesti Kaupissa lokakuun lopussa kahden kierroksen viikonlopulla.

Miesten peleissä viikonlopun ylivoimainen ykkönen oli kotijoukkue TKK, joka oli molempien kierrosten ykkösjoukkue ja se voitti viikonloppuna 14 pelaamastaan ottelustaan peräti 11. Lisäksi kahden kierroksen jälkeen neljä TKK:n pelaajaa ylsi henkilökohtaisissa tuloksissa kymmenen parhaan joukkoon. TKK:n joukkueessa keilasivat kahden liigakierroksen aikana **Markus Lahti, Petteri Salonen, Jarno Lahti, Ville Häggman, Timo Alho** ja **Atte Broms**.

Markus Lahti ja Petteri Salonen olivat avausviikonlopun jälkeen tuloksissa ensimmäisellä ja toisella sijalla. Lahden 14 sarjan tulos 3046 keskiarvolla 217,57 ja Petteri Saloselle niin ikään 14 sarjan hieno tulos 3021 keskiarvolla 215,79.

– Hyvä maku jäi tästä viikonlopusta. Kaksi viimeistä ottelua hävisimme, mutta muuten hyvää pelaamista koko joukkueelta. Kokonaisuudessaan hyvää pelaamista. Näkisin, että tämä liigan nykyinen formaatti on edellistä parempi. Vähemmän on joukkueita, mutta pelejä on paljon ja keilapisteillä on iso merkitys, niin erojakin pääsee syntymään. Pitää myös

pystyä keskittymään ja pelata pitkät päivät hyvin, Markus Lahti kommentoi avauskierrosten päätteeksi.

Miesten kolmas liigakierros keilattiin Seinäjoen keilahallissa joulukuun ensimmäisenä sunnuntaina. Kahden ensimmäisen kierroksen jälkeen toiseksi viimeisellä sijalla seitsemäntenä ollut Helsingin Patteri järjesti yllätyksen ja voitti kolmannen kierroksen kaikki ottelunsa, oli selvällä erolla muihin kierroksen joukkue, ja nousi kierroksen päätteeksi sarjataulukossa kolmannelle sijalle TKK:n ja Varkauden Mainareiden taakse.

Patterin joukkueessa pelasivat Seinäjoella **Karo Hilokoski, Solmu Salminen, Toni Toivonen, Jussi Laine, Sami Javanainen** sekä **Tommi Teivainen**.

Karo Hilokoski oli kierroksen ykköskeilaa seitsemän sarjan tuloksella 1655 (KA 236,43). Päivän vaihdossa aloittanut Solmu Salminen teki radoille päästyään kovaa tulosta ja keilasi viiteen sarjaan 1190 pistettä (KA 238). Myös Sami Javanainen löysi upean viireen tänään ja keilasi seitsemään sarjaan 1544 pistettä (KA 220,57).

Nuorisomaajoukkueeseen kuuluva 20-vuotias Hilokoski on ollut vahvassa viiressä radoilla pidemmän aikaa ja tulosta tu-

lee myös miesten liigaradoilla.

– Meidän pelaajilla oli peli hyvin hallussa tänään ja pääsimme hyödyntämään hyvää yhteispeliä. Pystyimme sitä kautta yksitellen voittamaan kaikki pelit. Uskon, että meidän vahvuus oli tänään se, että onnistuimme pelaamaan selkeää ja suoraviivaista peliä ja tuimme toisiamme hyvin, jos jollain oli heikompi hetki. Siinä kohtaa aina joku muista joukkueen pelaajista onnistui tekemään isoa tulosta. En kuitenkaan voi ihan aukottomasti vastata siihen, mistä näin vahva viire tänään löytyi, Hilokoski summasi.

Kaikki valtakunnan-sarjojen tulokset löytyvät osoitteesta: kilpailut.keilailu.fi/leagues

Henkilökohtaisissa tuloksissa kaikki ottelut (21 sarjaa) pelanneiden listalla kärjessä ovat:

1. Petteri Salonen, TKK, 4491, KA 213,86
2. Simon Tissarinen, WRB, 4432, KA 211,05
3. Markus Lahti, TKK, 4410, KA 210
4. Niko Oksanen, All Stars, 4402, KA 209,62
5. Rami Mukkula, All Stars, 4389, KA 209

Tampereen TTK on ollut kovassa iskussa miesten SM-liigassa ja johtaa sarjaa selvällä erolla muihin.

Sarjakärjessä jatkaa kuitenkin Tampereen TTK, joka pelasi myös vahvasti kolmannelle kierroksella. Joukkueella on yli tuhannen pisteen ero sarjataulukossa toisena olevaan Varkauden Mainareihin. Patteri nousi tosiaan kolmanneksi ja neljätenä on Helsingin GB. Sarjataulukon toisessa päässä viimeisenä on alkukauden pelinsä kanssa tuskaillut Turun TPS.

Giants odotettu ykkönen naisten liigassa – GB kierroksen joukkue Porissa
Naisten liigaradoilla Porin Giants on kolmen

kierroksen jälkeen kärkijoukkue. Kaupissa porilaiset olivat molempien kahden ensimmäisen kierroksen ykkösjoukkue.

Loistavasti on kautensa aloittanut myös Raision Nasevat, jotka ovat kauden puolivälissä toisella sijalla ja on voittanut yhtä monta ottelua kuin Giants, kauden 15 peistä molemmilla joukkueilla on 12 voittoa kasassa, mutta keila- ja bonuspisteiden erolla Giantsilla on yli 300 pisteen johto.

Kolmatta sijaa pitää tässä vaiheessa kautta Lahden Bay ja neljätenä on Helsingin

GB, joka kuitenkin teki nousua kolmannelle kierroksella olemalla kierroksen joukkue. GB voitti viidestä ottelustaan neljä ja vei päivän parhaan joukkueen tittelin ennen toiseksi tulleita Nasevia.

GB:n **Mila Nevalainen** oli selvästi Porin keilahallissa pelatun kolmannen kierroksen ykköskeilaaja pelattuaan kierroksen läpi 231,80 pisteen keskiarvolla.

– Joukkuepelimme oli todella hyvää tänään. Saimme tsemppattua ja mietimme ongelmiin ratkaisuja aika nopeasti, emmekä jääneet

MIESTEN SM-LIIGAN SARJATAULUKKO

	JOUKKUE	KAUPUNKI	YHTEENSÄ	O	V	T	H	KA	ERO
1.	TKK	Tampere	23915	21	15	0	6	1038,1	—
2.	Mainarit	Varkaus	22890	21	12	0	9	1007,86	-1025
3.	Patteri	Helsinki	22803	21	11	0	10	1006,81	-1112
4.	GB	Helsinki	22772	21	9	0	12	1014,86	-1143
5.	WRB	Seinäjoki	22395	21	11	0	10	991,19	-1520
6.	AS	Kouvola	22390	21	10	0	11	994,52	-1525
7.	Bay	Lahti	22252	21	10	0	11	988,19	-1663
8.	TPS	Turku	21540	21	6	0	15	975,48	-2375

Porin Giants puolestaan on ollut odotetun kova naisten liigaradoilla.

venäilemaan mitään yllätyksiä. Kaikilla oli hyvä keilapäivä tänään. Pystyimme toistamaan heittoa hyvin ja oli hyvä fiilis, Nevalainen kertoi kauden kolmannen kierroksen jälkeen.

Porin kierroksen Toiseksi vahvin keilaaja oli Giantsin **Peppi Konsteri** (223,20) jäi 43 pistettä Nevalaisesta. Konsteri on myös naisten liigakauden kokonaispisteissä ykköskeilaaja 15 sarjan tuloksella 3136 (KA 209,07).

– Tällä kaudella, kun katsoo tuloksia, niin tässä joutuu pelaamaan oikeasti loppuun asti

eikä välttämättä pääse kokeilemaan pelipaikkoja sarjan lopussa, Konsteri pohti avauskierroksen jälkeen uudistuneesta liigaformaattista, jossa keilapisteillä on iso merkitys.

Miesten ja naisten SM-liigat jatkuvat kahden kierroksen yhteisviikonlopulla Lahden keilahallissa tammikuun lopussa 27.–28. tammikuuta. SKL lähettää kierrokset suorana lähetyksenä YouTube-kanavallaan. ●

Naisten liigan henkilökohtaisten tulosten top-keilaajat vähintään 10 sarjaa keilanneista pelaajista:

1. Peppi Konsteri, Giants, 15s 3136, KA 209,07
2. Mila Nevalainen, GB, 15s 3095, KA 206,33
3. Marjaana Hytönen, Nasevat 15s 3077, KA 205,13
4. Tiiamari Laukkanen, Bay, 13s 2599, KA 199,92
5. Marjo Hirvonen, Giants, 10s 1997, KA 199,7

NAISTEN SM-LIIGAN SARJATAULUKKO

	JOUKKUE	KAUPUNKI	YHTEENSÄ	O	V	T	H	KA	ERO
1.	Giants	Pori	13135	15	12	0	3	785	—
2.	Nasevat	Raisio	12793	15	12	0	3	765,53	-342
3.	Bay	Lahti	12645	15	9	0	6	772,33	-490
4.	GB	Helsinki	12049	15	6	0	9	751,27	-1086
5.	TKK	Tampere	11093	15	4	0	11	704,87	-2042
6.	Ke-Ro	Helsinki	10574	15	2	0	13	680,27	-2561

Karjalainen karsastaa keilailua

Helsingin Sanomat kertoi Itsenäisyyspäivän alla, ettei sanomalehti Karjalainen aio jatkossa enää juurikaan uutisoida palstoillaan keilailusta. Näin keilaajana lehden linjaus tuntui kummalliselta erityisesti siksi, että sadoista urheilulajeista lehti haluaa siirtää paitsioon juuri keilailun. Siis yhden lajin erikseen nimeltä mainiten, vaikka ymmärtääkseni ”kohtalotovereita” lienee muitakin.

Lehden uutispäällikön mukaan ”urheilun puolella esimerkiksi keilaus (eiköhän kuitenkin keilailu, allekirjoittaneen huomio) on laji, joka on Karjalaisessa jouduttu toteamaan ei-kiinnostavaksi”. ”Että ainakaan yksittäisten kilpailujen tasolla ei seurata. Ne jutut eivät vain tuntuneet löytävän yleisöään”, uutispäällikkö totesi Helsingin Sanomille.

”Uskon, että meistä keilailun harrastajista tämä ei tunnu kovinkaan reilulta.”

Sinällään lehden tekemää linjausta voi ymmärtää, koska printtilehtien levikit ovat olleet jo vuosia yleisesti laskussa eivätkä lehtien nettijulkaisut ole keränneet toivotulla tavalla tilaajia eikä mainostajia. Kyse on siis rahasta ja sellaisten juttujen löytämisestä, jotka kiinnostaisivat, ja sitä kautta toisivat taloudellista hyvää lehden kustantajalle. Entisenä toimittajana minua hieman närästi myös se, että Karjalainen aikoo uudistuessaan lisätä toimituksen ja markkinoinnin yhteistyötä. Perinteisestihän näiden kahden välillä on pidetty palomuuria.

Selvää on tietenkin sekin, ettei mikään lehti, mikään media voi raportoida kaikista mahdollisista urheilulajeista. Mutta vielä kerran: miksi yksi laji piti mainita nimeltä. Uskon, että meistä keilailun harrastajista tämä ei tunnu kovinkaan reilulta. Voisin kuvitella, että Karjalaisen linjaus puhuttaa keilaajia eniten lehden levikkialueella eli Joensuussa sekä sen lähikunnissa. Onhan Joensuu ollut ja on edelleen merkittävä keilailu-

paikkakunta Suomessa.

Vaikka Karjalaisen keilailulinjaus on mikä on, tuleen ei pidä jäädä makaamaan. Kilpailu- ja tulosurheilun lisäksi aktiivisen keilailuväen kannattaa tarjota lajin piiristä muutakin uutisoitavaa. Esimerkiksi henkilöhaastattelut ovat yleensä mielenkiintoisia. Samoin sellaiset jutut, jos ja kun halleilla tai seuroissa tapahtuu jotain yleisesti kiinnostavaa tai normaalista poikkeavaa, mielellään toki sellaista positiivista poikkeavaa.

Keilailun potentiaalisen medianäkyvyyden kannalta maakunta- ja paikallislehdillä on yhteen laskien joka tapauksessa merkittävästi enemmän levikkiä ja lukijoita kuin suurimillakaan valtakunnallisilla lehdillä eli Helsingin Sanomilla ja iltapäivälehdillä. Näin ollen eri paikkakunnilla kannattaa pitää hyviä yhteyksiä eri lehtien urheiluja miksei muihinkin toimituksiin. ●

Harri Järvinen

”Aika vähän on ollut 40 vuoden aikana sellaisia päiviä, että olisi ottanut pannuun töihin mennessä tai sieltä kotiin lähtiessä”, Jarmo Järvi sanailee.

Jarmo Järvi

– 40 vuoden työura Raumalla

Jos joskus voi sanoa henkilön kuuluvan kalustoon, niin näin voi todeta Jarmo Järven kohdalla. Rauman keilahalli avattiin syksyllä 1982 ja Järvi aloitti siellä työt vuotta myöhemmin. Siitä päivästä lähtien hän on ollut Rauman keilahallin avainhahmoja nyt jo 40 vuoden ajan.

TEKSTI JA KUVAT: **MARKUS VILJANEN**

– **OLIN** ollut Raumalla puhelinyhtiöllä pari vuotta töissä ja kun veljeni kysyi minua keilahallille töihin, niin mietin, että sellainen homma voisikin olla kiinnostava, 63-vuotias Järvi muistelee.

Järvi päätyi keilahallilla konepuolen töihin, jossa olivat myös hänen veljensä **Jorma** sekä **Hannu Riihimäki**, joka toimi silloin vastavana hallinnoitajana. Alkuaikoina keilahallilla oli muutenkin huomattavasti enemmän hen-

kilökuntaa kuin nykyään. Jokaiselle oli selvä työtehtävänsä ja oma paikkansa.

– **Veli-Pekka Kylliäinen** oli toiminnanjohtajana ja lisäksi kaksi henkilöä olivat kansliassa töissä. He ottivat varauksia vastaan ja hoitivat

keskiarvolaskennat. Sitten oli vielä kahvio, mikä oli siihen aikaan vuokrattu ulkopuoliselle.

– Ratamiesten paikka oli takana, eikä meitä saanut oikeastaan edes näkyä. Mitä vähemmän meitä näkyi, niin sitä paremmin hommat toimivat. Toki kahviossa kävimme ihmisiä moikkaamassa, mutta pääosin istuimme ratojen takana toimistossa ja odotimme, koska tulee hälytys ja pitää korjata koneita. Kello kilisi ja punainen valo syttyi toimiston seinällä, kun jotain ilmeni, Järvi kertoo.

Työn tekemällä oppii

Tekniikka on kehittynyt noista ajoista huomattavasti, mutta perusasiat ovat silti pysyneet läsnä, eikä keilakoneisiin ole tullut niin paljoa mullistavia muutoksia kuin voisi luulla. Järvi oppi työnsä ottamalla kokoneemalta oppia ja tekemällä asioita käytännössä.

– Hannu oli ratamestari ja veljeni kanssa olimme hieman alempana hierarkiassa ratamiehiä. Hän vastasi kokonaisuudesta henkilökohtaisesti, mutta kaikki teimme silti samaa hommaa. Hän opetti koneisiin liittyvät asiat, vähän niin kuin oppisopimus pohjalta.

– Koneet ovat nykyään periaatteessa samat kuin silloinkin, mutta moottorit on vaihdettu ja turvapaketit asennettiin 2010-luvun alussa. Koneet ovat nyt toki enemmän tietokoneohjattuja, silloin 80-luvulla oli aika lailla pelkkää mekaniikkaa, kuvailee Järvi.

Rätistä ja harjasta automatiikkaan

Ratojen hoito on osa-alue, mikä on keilailussa muuttunut selvästi koneita enemmän. Radanhoitotekniikat- ja koneet ovat ottaneet aina ajoittain harppauksen eteenpäin, kun uusia toimintoja ja laitteita on tullut saataville.

– Century 100 oli aikanaan sellainen kone, mikä pelkästään öljysi radan, eikä muita toimintoja ollut. Ratojen peseminen tehtiin käsin harjan ja rätin avulla. Pesuaineen kanssa putsattiin ensin öljy pois ja sitten huuhdeltiin kuumalla vedellä. Se oli aika kovaa hommaa, Järvi muistelee.

– Seuraavaksi saimme työnnettävän pesukoneen, missä oli suuttimet edessä. Kone suihkutti pesuainetta radalle ja imuri tuli perässä. Pesuaine tahtoi levitä ränneihin, ja niitä sai putsata usein. Seuraava kone oli Silverbullet Magnum, mikä oli taas edistyneempi. Sitten tuli ensimmäinen Kegelin kone, mutta siinäkin oli vielä pitkä johto kiinni. Nyt on ollut akkukone jo kauan, ja sehän on kaikista helpoin ratkaisu, kun se käveleekin itse ja vaihtaa rataa.

Aina muutokset alalla kuin alalla eivät ole kaikkien mieleen, mutta ne ovat myös olleet yksi tekijä Järven pitkän työuran mahdollistamisessa. Hän on ollut alusta asti todella kiinnostunut alasta ja halunnut oppia lisää. Työnkuvan kehittyminen on myös ylläpitänyt motivaatiota.

”Kaikkea tulee nykyään tehtyä, mutta se on myös mielekästä, kun ei istu vain ratojen takana kopissa kahdeksan tuntia niin kuin ennen vanhaan. Kassalla on mukava olla ja palvella ihmisiä, Järvi sanoo.”

– Jos tästä ei kiinnostunut olisi, niin homma räjähtäisi käsiin ja siinä tippuisi keltasta. Sama homma on pallojen poraamisessa, mitä olen myös tehnyt 80-luvulta lähtien. Siinäkin pitää olla koko ajan kartalla.

– Tänä päivänä ollaan enemmän hallin etupäässä töissä, eli kassan takana. Jos koneissa tulee jotain häiriöitä, niin sitten toki mennään korjaamaan ja niitä ehtii päivisin myös hyvin huoltaa. Keilapallojen huolto- ja korjausta teen yhä ja välinemyyntiä. Kaikkea tulee nykyään tehtyä, mutta se on myös mielekästä, kun ei istu vain ratojen takana kopissa kahdeksan tuntia niin kuin ennen vanhaan. Kassalla on mukava olla ja palvella ihmisiä, Järvi sanoo.

Kasari oli keilailun kulta-aikaa

Järvi on nähnyt keilailun eri vuosikymmenet, muutokset ja niin hyvät kuin huonot ajat. 1980-luvun hän toteaa olleen Raumalla ja yleisestikin keilailun kulta-aikaa. Kilpakeilaa laajien osuus hallin käyttäjistä on vähentynyt ja viihdekeilailu on ottanut vahvaa jalansijaa jo pidemmän aikaa.

– Silloin kaikki kilpailuvuorot olivat melko täynnä ja keilaajia tuli Raumalle monesta eri kaupungista, vaikka ei olisi ollut isokaan kisa kyseessä. 90-luvun lama söi keilailua pahasti, mutta onneksi sen jälkeen taas piristyi. Nythän kilpailijamäärät ovat menneet alaspäin jo pitemmän aikaa.

– Hohtokeilailun alkaessa radat lakattiin vielä hohtolakalla. Se lähti hiljalleen liikkeelle, mutta automaattilaskurien tultua hohto-

keilailun suosio kasvoi todella paljon ja sitä kautta saa edelleenkin paljon ihmisiä lajin pariin. Hohto on se, mistä raha enimmäkseen nykyään tulee.

Eikä Järvi ole tyytynyt vain istumaan ratojen takana, vaan on viihtynyt itsekin pallo kädessä. Hän oli aikoinaan kova vastus kenelle tahansa, joka Rauman keilahalliin tuli onneaan koittamaan. Hän on pelannut myös SM-liigaa Smashissa ja GS:ssä.

– Kotihallissa olin niin sanottu ”hallipro”, enkä käynyt niin paljoa muualla. Olin Raumalla ykköskeilaaja monta vuotta ja pärjäsin hyvin siihen asti, kunnes **Jarmo Ahokas** alko keilaamaan enemmän. Sitten rupesi tulemaan turpaan meikäläisellekin, Järvi hymyilee.

– Viime kaudella heitin yhden kuuden sarjan kilpailun ja lisäksi toisessa kisassa kolme sarjaa, mutta sitten piti keskeyttää selkäongelmien takia. Sen jälkeen en ole kilpaillut ja tänä syksynä olen heittänyt vain pari treenisarjaa. Olen harkinnut, että pitäisi kokeilla joku kerta, mutta katsotaan nyt.

40 vuotta samassa työpaikassa on pitkä rupeama, mutta Järvi ei ole aivan vielä valmis siirtymään syrjään, mikäli se on hänestä itsestään kiinni.

– Aika vähän on ollut 40 vuoden aikana sellaisia päiviä, että olisi ottanut pannuun töihin mennessä tai sieltä kotiin lähtiessä. Vuoden päästä minun pitäisi periaatteessa jäädä eläkkeelle, mutta jos työnantaja on suosiollinen, niin mielelläni jatkaisin vielä töitä. Niin kauan, kun ei ole liikaa vaivoja ja kunto kestä. ●

Keikkalavoilta keilaradoille

– Melrose-yhtyeen Mika Tuokkolalle keilailu on ollut pitkäaikainen harrastus

Keilailu on monelle tuttu ja rakas harrastus taustasta riippumatta. Koukuttavan keilojen kaatamisen löysi aikanaan myös Melrose-yhtyeestä tuttu laulaja-kitaristi Mika “Tokela” Tuokkola.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVAT: **MIKA “TOKELA” TUOKKOLAN ARKISTO JA BOBBY NIEMINEN**

56-VUOTIAS TUOKKOLA perusti rock ’n’ roll -yhtye Melrosen vuonna 1981 ollessaan vasta teini-ikäinen. Lapsuuden harrastuksesta muodostui hänelle lopulta työ.

– Harvoin kenellekään käy niin, että alat lapsena tekemään jotain, mistä tuleekin koko loppuelämän mittainen ammatti. Mukana on ollut paljon sattumaa. Se oli hauskaa ja kiva harrastus, josta tuli jossain vaiheessa ammattimaista.

80- ja 90-lukujen taitteessa yhtyeen suosio oli korkealla ja keikkoja riitti myös ulkomaille, mutta julkisuus ei aina ollut sitä ominta ja mukavinta.

– Nuorempana, kun asuin vielä lapsuudenkodissani, oli joskus pikkulikkoja rapussa odottamassa, kun tulin kotiin. Se huomio oli omituista ja vähän ahdistavaakin. Ei nyt vakavasti, mutta en usko, että kukaan tuntee oloaan kovin kotoisaksi, jos sinua aletaan tuijottaa kauppareissulla tai joku kytää, mitä tilaat grillillä, Tuokkola muistelee.

– Suosikki-lehti ja vastaavat olisivat halunneet, että meistä olisi ollut heille helposti paljon materiaalia. Se kaikki tuntui teennäiseltä ja vieraalta.

Hokipurukalla hohtokeilausta

Mutta miten Tuokkola päätyi keikkalavoilta keilahallille? Aivan ensimmäinen kosketus lajiin tapahtui Helsingissä keväällä 1995. Jääkiekon SM-liigan pudotuspelit olivat käynnissä, mutta HIFK:n kausi oli päättynyt jo ensimmäiselle kierrokselle Porin Ässiä vastaan. HIFK:ssa pelasi tuolloin Tuokkolan ystäviä, jotka kutsuivat hänet mukaansa radalle.

– HIFK:ssa silloin pelannut **Peltolan Pekka** soitti ja kertoi heidän lähtevän joukkueen kanssa baariin ja keilaamaan Ruusulaan ja hän kysyi, lähtisinkö mukaan. Baarissa käynti oli luontevaa ja sen osasin, mutten tiennyt miten klaaraan keilailun, kun en ollut aiemmin kokeillut.

– Pakkipari **Simo Saarisella** ja **Pertti Lehtosella** oli omat keilakengät ja taisi olla omat pallotkin. On jäänyt elävästi mieleen, kun he olivat pukeutuneet yhtenäisiin asuihin, vähän kuin golf-vaatteisiin skottiruutuineen. Muistan, että Pekka oli atleettisena urheilija-

na todella hyvä, myös siinä lajissa, mutta itse olin todella huono ja keilailu tuntui vaikealta, Tuokkola kuvailee.

Keilailukärpänen puree kovempaa

Keväisen baari-illan jälkeen meni tovi, kunnes keilailu eksyi uudelleen Tuokkolan elämään – jälleen sattuman kautta.

– Treenikämpämme oli Kalliolanrinteessä Kalliossa, ja aivan siinä vieressä on Fun Bowlingin keilahalli. Istuimme treenien jälkeen oluella ja huomasin viereisessä pöydässä vanhan tuttuni. Kyselin, mitä hän siellä päin

Rakkaasta harrastuksesta tuli Tokelalle elämäntyö.

Kuva: Bobby Nieminen.

Mika "Tokela" (kuvassa vasemmalla) yhdessä Munsons BC:n seurakavereidensa kanssa.

pyörii ja hän kertoi käyneensä keilaamassa. Meillä syttyi samaan aikaan lamppu päässä, että tosiaan, urheilutalon kellarissahan on keilahalli, eikä ole tullut käytyä.

– Päädyimme hallille ja vedimme pari tuntia hohtokeilausta. Siellä soi todella hyvät musiikit ja keilailukin oli hauskaa. Aloimme käymään hallilla suunnilleen kerran kuukaudessa. Mukana oli meidän bändimme porukkaa ja myös toisen bändin jäseniä. Tätä harrastimme parikin vuotta, Tuokkola muistelee.

Melrose julkaisi vuonna 2002 *It's in the Bag* -nimisen albumin ja nimikkokappaleen musiikkivideo kuvattiin Talin keilahallissa vuotta myöhemmin. Alun perin kuvaukset piti tehdä Kalliossa Fun Bowlingissa, mutta suunnitelmat muuttuivat. Tuokkola halusi kuitenkin korvata asian Fun Bowlingin väelle.

– Tuli huono fiilis Fun Bowlingin tyyppejä kohtaan, kun alkuperäinen idea ei onnistunutkaan. Soitimme sitten keilahallilla keikan ikään kuin lohdutukseksi.

– Keikan jälkeen **Niemisen Harri** ja kumpanit totesivat, että keikkapalkkiosta ei muuten tullut sovittua mitään. Meille keikka oli ollut pala kakkua, kun ei ollut iso vaiva siirtyä vierestä treenikämpältä hallille. Saimme palkkioksi

joka jampalle keilakengät ja pallotkin porattiin. Saimme myös keilata aina, kun vain vapaata oli. Tuolloin siirtyminen hohtokeilaamisesta aktiivisempaan keilaamiseen alkoi. Rumpalimme **Jami Haapanen** ei innostunut, mutta minä ja basistimme **Roger Nieminen** aloimme käydä usein, Tuokkola kertoo.

Kilpakeilailu mukaan kuvioon

Tuokkola sanoo, että keilaaminen oli aktiivista, muttei totista. Laji-innustus siirtyi kuitenkin askeleen eteenpäin, kun veri veti kilpailemaan. Keilaajat alkoivat tulla hänelle tutuiksi, kilpailuja tuli seurattua ja lopulta hän liittyi GB:n riveihin, missä hän keilasi ensimmäisen kilpailukautensa. Pian oli kuitenkin aika perustaa oma seura, kun samanhenkistä väkeä piisasi ja intressit kohtasivat.

– Siinä alkoi olla paljon musafrendejä ja muitakin hahmoja piirissä, joten päätimme **Asko Aravirran** ja Harrin kanssa, että perustamme oman seuran ja siitä syntyi Munsons BC. Meitä oli parhaimmillaan 30–40 jäsentä joukkueessa ja huippuaikoina, muutama vuosi perustamisen jälkeen, meillä oli sarakierroksilla kova henki päällä ja metelikin oli kova.

Tuokkola kehittyi keilaajana ja voitti seuransa sisäisen mestaruuden pariinkin otteeseen. Ailec-turnauksen voitto vuonna 2007 oli ensimmäinen isompi menestyshetki. Tuokkola voitti myös muun muassa HBL:n B-luokan mestaruuden kaudella 2010–11. Melrose keikkailee edelleenkin ahkerasti ja työllistää Tuokkolaa, mutta keilailu on ollut jo useamman vuoden talviuniutta. Ei hän silti ole kokonaan lajista irrottanut.

– B-luokan mestaruuden jälkeen keilasin paljon vielä vuoden päivät ja kilpasarjojakin oli paljon. Sitten vain elämä tuli vastaan. Tulee elämänmuutosta ja muuta, eikä aikaa löytynyt enää niin paljon. Piti keskittyä enemmän musan tekemiseen ja keikkoihin. Kun ei ehdi treenaamaan niin usein, niin ei ole oikein järkeä kilpaillaakaan, Tuokkola toteaa.

– Rekisteröitynyt keilaaja olen kuitenkin joka kausi, siitä ei ole kahta sanaa ja seuran jäsen tulen olemaan niin kauan kuin se on olemassa. Jokaisen kauden lopuksi käyn SM-kisat keilaamassa, satoi tai paistoi. Niiden läheystyössä tulee aina hakeuduttua pari viikkoa aikaisemmin hallille treenisarjoja hakemaan. Minulla taitaa olla enää yhdet tai kahdet kisat jäljellä ja sitten on kahdet kymmenet SM-kisat peräkkäin tullut pelattua. ●

Nuorten ja Junioreiden SM-kilpailut 2024

SM JUNIOR 2024

9.3.-14.4.2024

ALKUKILPAILUT 9.3.-31.3.2024 | VIIMEINEN KILPAILUERÄ 31.3.2024 klo 12 | KILPAILUMAKSU 40 €

KILPAILUERÄT

- La 9.3 klo 14.00
- Su 10.3 klo 18.00
- Pe 15.3 klo 13.30
- To 21.3 klo 18.00
- Pe 22.3 klo 13.30
- Ma 25.3 klo 18.00
- La 30.3 klo 12.00
- Su 31.3 klo 12.00

Järjestäjällä on oikeus lisätä tai poistaa kilpailueriä tarvittaessa.

KILPAILUSARJAT

- Nuoret 1.1.2001 ja myöhemmin syntyneet
- Juniorit 1.9.2005 ja myöhemmin syntyneet
- Ikäkausisarja 1.9.2007 ja myöhemmin syntyneet
- Ikäkausisarja 1.9.2009 ja myöhemmin syntyneet

ALKUKILPAILUN PELITAPA

8 sarjaa amerikkalaisella pelitavalla, parikilpailu (2x8 sarjaa). Nuoret naiset, nuoret miehet, junioritytöt ja junioripojat erikseen alkukilpailun yhteydessä.

LOPPUKILPAILUT

- JUNIORIT 13.4.2024 klo 10.00
Alkukilpailun 16 parasta junioripoikaa ja 8 parasta juniorityttöä
- NUORET 14.4.2024 klo 10.00
Alkukilpailun 16 parasta nuorta miestä ja 8 parasta nuorta naista

Kilpailuissa noudatetaan voimassa olevia SKL:n SM-kilpailumääräyksiä sekä kilpailusääntöjä.

ILMOITTAUTUMINEN

ilmoittautuminen.keilailu.fi

Ilmoittautuminen on sitova pelimaksun osalta, mikäli peruutus tapahtuu alle 14 vuorokautta ennen varattua kilpailuerää ja kyseistä vuoroa ei myydy. Joukkueet on ilmoitettava 24 tuntia ennen kilpailuerän alkua.

OSALLISTUMISOIKEUS

Kilpailuun voivat osallistua kaikki SKL:n jäsenet, jotka kuuluvat ikäryhmiin Nuoret tai Juniorit.

KILPAILUNJOHTAJA

Juuso Tiainen

KILPAILUN JURY

Jarmo Tamminen, Janne Ikävalko ja Olli Pakonen

TULOSPALVELU

tuusulankeilailuliitto.fi

PALKINNOT

SKL:n sääntöjen mukaiset

KILPAILUN JÄRJESTÄJÄ

Tuusulan keilailuliitto / Tuusulan keilahalli

KILPAILUN HYVÄKSYJÄ

Suomen keilailuliitto

Sulantie 24 04300 Tuusula | 050 433 0606 | info@tuusulankeilahalli.fi

Senioreiden SM-kilpailut 2024

SM SENIOR 2024

5.2.-24.3.2024

ALKUKILPAILUT 5.2.-17.3.2024 | VIIMEINEN KILPAILUERÄ 17.3.2024 klo 14 | KILPAILUMAKSU 52 €

KILPAILUERÄT

- Ma klo 18 (paitsi 26.2.)
- To klo 12 ja 18
- La ja su klo 10 sekä 14 (paitsi la 9.3. klo 14)

Järjestäjällä on oikeus lisätä tai poistaa kilpailueriä tarvittaessa.

ALKUKILPAILUN PELITAPA

8 sarjaa amerikkalaisella pelitavalla, parikilpailu (2x8 sarjaa) ja joukkuekilpailu (4x8 sarjaa). Naiset ja miehet erikseen alkukilpailun yhteydessä.

LOPPUKILPAILUT

- **NAISET**
23.3.2024 klo 10.00 alkaen,
alkukilpailun 12 parasta
- **MIEHET**
24.3.2024 klo 10.00 alkaen,
alkukilpailun 32 parasta

Kilpailuissa noudatetaan voimassa olevia SKL:n SM-kilpailumääräyksiä sekä kilpailusääntöjä.

ILMOITTAUTUMINEN

ilmoittautuminen.keilailu.fi

Ilmoittautuminen on sitova pelimaksun osalta, mikäli peruutus tapahtuu alle 14 vuorokautta ennen varattua kilpailuerää ja kyseistä vuoroa ei myydä. Parit ja joukkueet on ilmoitettava 24 tuntia ennen kilpailuerän alkua.

OSALLISTUMISOIKEUS

Kilpailuun voivat osallistua kaikki SKL:n jäsenet, jotka kilpailuvuonna saavuttavat vähintään 50 vuoden iän.

KILPAILUNJOHTAJA

Juuso Tiainen

KILPAILUN JURY

Jarmo Tamminen, Janne Ikävalko ja Olli Pakonen

TULOSPALVELU

tuusulankeilailuliitto.fi

PALKINNOT

SKL:n sääntöjen mukaiset

KILPAILUN JÄRJESTÄJÄ

Tuusulan keilailuliitto / Tuusulan keilahalli

KILPAILUN HYVÄKSYJÄ

Suomen keilailuliitto

Sulantie 24 04300 Tuusula | 050 433 0606 | info@tuusulankeilahalli.fi

Tiukkojen paikkojen mestari

Kuudennessa Tulosten takana –juttusarjan osassa äänivuoroon pääsee Lasse Lintilä, yksi kaikkien aikojen suomalaiskeilaajista. 55-vuotias Lintilä on yli nelikymmenvuotisen keilailu-uransa aikana saavuttanut 13 aikuisten arvokisamitalia ja ennätyselliset viisi Suomen mestaruutta. Suomen Keilailuliiton Hall of Fameen Lintilä valittiin vuonna 2022 numerolle 19. Lasse saa haasteen Tulosten takana –sarjaan toiselta lajilegendalta, Paavo Grönmarkilta.

TEKSTI: SIMO UOSUKAINEN KUVAT: SKL:N ARKISTO JA SIMO UOSUKAINEN

– ON niitä viikkoon menneitä reissujakin”, vastaa Lasse Lintilä Lohjan keilahallin aamutoimien keskeltä.

Ei uskoisi, kun katsoo yhden kautta aikain menestyneimmän suomalaisen keilaajan meriittilistaa: on MM-kultaa ja Euroopan mestaruutta. Aikuisten tason meriittien lisäksi mestaruus löytyy myös nuorten MM-kilpailuista. Mikä sitten meni viikkoon?

– Omiin suorituksiini MM-kilpailuissa en ole oikein tyytyväinen. Henkilökohtainen mestaruus jäi uupumaan, Lintilä harmittelee.

– Olin kaksi kertaa 16 parhaan joukossa MM-kilpailuissa. Se ei oikein lämmitä sydäntä, ja se on ehkä sellainen asia, johon olen näin urani jälkeen hieman pettynyt. Joukkueena pelasimme kuitenkin ihan hyvin ja voitimme mitaleja, mutta jotenkin onnistuin henkilökohtaiset ja parikilpailut sössimään.

Varsinais-Suomesta maailman huipulle

Muuttovoittoiseen ja maakuntakeskuksen kupeessa kasvavaan Raision merenrantakaupunkiin rakennettiin keilahalli. Elettiin vuotta 1977. Raision kauppala oli muutama vuosi sitten saavuttanut kaupungiksi vaaditut 15 000 asukasta ja eleli Länsi-Suomen kasvukeskuksessa mukavaa nousua Turun vauhdittamana. Samaan aikaan keilahalleja rakennettiin Rai-

sion tapaan myös muihin kasvaviin paikkakuntiin ja laji eli 1950-luvulta lähtöisin ollutta vahvaa nousukiitoaan.

Muutama vuosi Raision keilahallin pystytämisen jälkeen hallille saapui vanhempiensa vanavedessä myös kouluikäinen Lasse Lintilä. Lintilän vanhemmat olivat aloittaneet lajin työporukoidensa kautta, joka innosti myös Lassen mukaan lajiipiireihin.

– Voin sanoa aloittaneeni keilailun vuonna 1980. Sain alkuvaiheessa jonkin verran vinkkejä Raision hallilla töissä olleelta **Tainion Matilta**. Pelasin nuorempana myös jalkapalloa ja olin luonteeltani kaikin puolin ahkera harjoittelija jo nuoresta lähtien, Lintilä kertoo.

“Se oli täysi vahinko, että voitin ne SM-kilpailut.”

– Meni kuitenkin useampi vuosi ennen kuin ajattelin, että pitäisikö alkaa panostamaan lajiin vähän enemmän. Vuonna 1985 jalkapallourani ei enää oikein edennyt hulttuun suuntaan, joten annoin sen väistyä keilailun tieltä.

Keilailussa Lintilä onnistui murtautumaan lajin huipulle jo varsin nuorena. Vuonna 1988

Lassen nimi nousi lähes kertaheitolla kaikkien laji-ihmisten huulille, kun 19-vuotias nuorukainen kykeni kukistamaan aikansa kovimmat pelurit Ballmaster Openissa – tuolloin historian nuorimpana voittajana. Lassen “tekninen suoritus, tehokkaasti pyörivä keilapallo ja ihailtava henkinen ote” vakuutti taannoin Keilaaja-lehdessäkin, kun hän sinetöi voiton loppuottelussa yhden pisteen erolla **Martti Toivoseen**.

Lajia seuranneille Lintilän historiallinen voitto ei ollut mikään “vuosikymmenen yllätys”, mutta Lasselle itselleen se oli jotakin sellaista: “En osannut ollenkaan odottaa mitään sellaista. Finaaliin päästyäni yritin tietysti parhaani, mutta en osannut kuvitella unissanikaan, että voittaisin sitä kilpailua. Olin vielä niin raakile keilaajana.”

Voitto avasi Lintilälle ovia keilailumaailmassa ja nuorisoura saikin kruununsa Filippiinien Manilassa vuonna 1990 pelatuissa, historian ensimmäisissä nuorten MM-kilpailuissa. Manilasta kotiin tuomisina olivat hopeamitalit henkilökohtaisista single-kilpailusta ja mastersista sekä parikisasta **Sami Luodon** kanssa. Parikisan onnistuminen tuloksella 1376 ja vakaa peli sekajoukkuekilpailussa varmistivat voiton all event-osiossa ja toivat Lintilälle henkilökohtaisen arvokisamestaruuden.

Lasse Lintilä on toiminut Lohjan keilahallin yrittäjänä jo 29 vuotta. Keilailu on antanut hänelle niin elinkeinon kuin intohimonkin, mutta myös elämänmittaisia ystävyksiä. Kuva: Simo Uosukainen

– Olen luonteeltani sellainen, että tykkään osata jotakin. Olin ahkera harjoittelija nuorempana ja se siivitti myös hyvään menestykseen. Se on samalla minulle ehkä jonkinlainen huo-no tapa, sillä harrastaminen on kivaa vasta sen jälkeen, kun osaan sen hyvin, Lasse taustoittaa.

Kovien pelien konkari

Aikuisurallaan Lintilä edusti keilailumaajoukkuetta säännöllisesti aina vuoteen 2008 asti. Vuonna 1999 Lasse voitti yhdessä **Antti-Pekka Laxin** sekä **Ari Halmeen** kanssa niin ikään historiallisen triokullan Abu Dhabin MM-kilpailuista. Toistaiseksi ainutta triokilpailun kultaa Lintilä kommentoi edellisessä Keilaajalehdessä mitalikolmikron yhteishaastattelussa. Mestaruus oli samalla ensimmäinen Lintilän neljästä MM-mitalista.

Yksi suomalaisen huippukeilailun kovimista näytöistä koettiin kuitenkin kesäkuisessa Moskovassa vuonna 2005. Vajaan parin viikon mittaiset EM-kilpailut päättyivät jokaisen keilatun osion jälkeen Maamme-lauluihin, kun Suomi saalisti kaikki kisoissa jaossa olleet kuusi kultamitalia. Täydelliset kisat kruunasivat kolmoisvoitot all eventissa sekä mastersissa, joista

Lintiläkin nappasi molemmista hopeamitalit. Kultaa huuhdottiin joukkue- ja triokilpailusta.

– En osaa sanoa yhtä tekijää, miksi olimme niin ylivoimaisia Moskovassa. Kaikkihan olimme hyviä keilaajia, mutta tuolloin pari- ja joukkuevalinnat osuivat nappiin, Lintilä pohtii.

Menestyksekkään maajoukkueuran piti loppua vuoden 2008 MM-kilpailuihin Bangkokissa. Lintilä oli matkalla viidensiin MM-kilpailuihinsa jahtaamaan himoittua henkilökohtaista arvokisavoittoa.

“Viides Suomen mestaruus nosti Lintilän eniten SM-kultaa voittaneiden listalla kirkkaasti ykköseksi.”

– Olin kuitenkin pääosan urastani töissä keilahallilla samaan aikaan, kun keilasin itse. Päivät venyivät pitkiksi, kun treenasin tavoitteellisesti ja hoidin työntekoa. Tämä yhtälö alkoi käydä hieman raskaaksi ja olinkin päättänyt, että nuo MM-kilpailut olisivat urani viimeiset.

Vuoden 2008 MM-kilpailuissa Lintilän kaulaan ripustettiin vielä pronssinen joukkue-mitali. Henkilökohtaisesta arvokisamitalista hän jäi 65 pisteen päähän sijoittuen singlessä 329:n pelaajan joukossa 19. sijalle. Kultaa vei keilailuikoni **Walter Ray Williams Jr.**

Viimeiseksi kerraksi maajoukkuepaidassa esiintyminen Bangkokissa ei kuitenkaan jäänyt, sillä Lintilä voitti vuonna 2012 viidennen SM-kultansa Oulussa ja sai sitä kautta edustuspaikan Euroopan mestareiden cupiin Hollantiin.

– Se oli täysi vahinko, että voitin ne SM-kilpailut, Lintilä toteaa.

– En ollut heittänyt enää käytännössä ollenkaan ennen niitä kisoja. Kisareissu oli enemmänkin retki, joka käytiin tekemässä. Sitteen pääsin finaaliin ja se meni, miten meni.

Viides Suomen mestaruus nosti Lintilän eniten SM-kultaa voittaneiden listalla kirkkaasti ykköseksi. Ensimmäisen Lasse saavutti Tampereella vuonna 1998, josta Helsingin Sanomatkin uutisoi otsikolla “Lasse Lintilä viimein mestariksi”.

– Arvostan sitä, että suomalainen keilailu oli ja on edelleen huipussaan siinä mielin, että Suomen mestaruuksia on vaikea voittaa. >

Lasse Lintilän vahvuus keilaajana oli periksiantamattomuus ja vankka henkinen puoli.

Päivien aikana tulee niin paljon sarjoja, että vaikka olisit kuinka hyvä, niin kun rinnalla on paljon muitakin huippuluokan pelaajia, ei ole varaa suuriin virheisiin. Suorituksen lisäksi siinä mitataan myös fyysistä ja psyykkistä kanttia, Lasse miettii.

Euroopan mestareiden cup Hollannin Zoetermeerissa meni sekin Lintilältä kuin vanhasta muistista, kun Lintilä sinetöi tällä kertaa maajoukkueuransa sijoittumalla kahdeksan parhaan joukkoon.

Vuorenvarma viimeistelijä

– Tainion Matti sanoi minulle, että heiton pitää olla niin yksinkertainen, että vaikka paineita olisi kuinka paljon, niin pallon saa heitettyä taskuun, Lintilä muistelee.

Keilailu-uransa aikana Lasse Lintilä tunnettiin erityisesti hyvästä psyykkisestä puolestaan. Pallo löysi kuin löysikin taskuun silloin, kun tarvittiin ja pelikaverien antama lempinimi *Alien* kertoi myöskin tästä.

– Niin se vain on, että ensin pitää oppia häviämään, ennen kuin voit voittaa, Lasse toteaa.

– Joskus 1990-luvun puolen välin paikkeilla koin ehkä vähän paineita voittamisesta. Pelasin paljon isoja kisoja ja pääsin monesti telkkaripeleihin, mutta hävisin ne aina.

– Päädyin kuitenkin ajattelemaan, että on se toinen tai kolmas kuitenkin parempi kuin joku 30. sija. Loin vain itselleni turhaan painetta sijoituksesta, kun heitin kuitenkin aina niin hyvin kuin pystyin. Ehkä sen jälkeen rentouduin ja voitin Super Six –kilpailun Ruot-

sisissä enkä enää hävinnytkään telkkarimatseja, Lintilä pohtii.

– Lopetin siis ajattelun, että minun olisi pakko voittaa jokin kilpailu, kun joskus ajattelin niin. Se heitto siinä tilanteessa ei kuitenkaan enää ole se oma heitto. Kaikkia pelejä kun ei voi voittaa, vaikka olisit kuinka hyvä.

Yksi Lintilän uran tiukimmista ja makeimmista paikoista liittyi nimenomaan menestyksekkäisiin Moskovan EM-kilpailujen trio-osioon, jossa voittoon tarvittiin tupla viimeisessä kymppiruudussa. Lintilän venyminen sysäsi Norjan hopealle ja Lassen 1415 pistettä olivat kentän toisiksi parhaat – lopetus kahteen viimeiseen sarjaan, 289 ja 268, se kaikista paras.

– Kun tiesi itsekkin, että oma syke on aika korkealla ja pitäisi venyä, niin ovathan ne hienoja hetkiä muistella näin jälkikäteen.

Keilailusta Lintilä saa edelleen elantonsa pyörittämällä Lohjan keilahallia jo 29 vuoden ajan. Oman keilailun estävät kuitenkin terveysmurheet. Edelleen säilyneistä ystävyys-suhteista hän on erityisen kiitollinen.

– Kyllä liekki keilailua kohtaan on olemassa edelleen. Kaipaen tietysti keilahallien kiertämistä ja tuttujen ihmisten tapaamista. Keilailun ansiosta olen saanut kiertää maailmaa ja nähnyt monia paikkoja.

Erytyiset kiitoksensa Lasse Lintilä haluaa antaa **Paavo Grönmarkille** sekä **Sami Luodolle**.

– Pave valitsi minut maajoukkueeseen silloin 1990-luvun alussa ja myöhemmin sitten kuvioissa mukana oli Luodon Sami, joka tunsikin minut hyvin ja osasi auttaa tärkeissä paikoissa, Lintilä kiittelee.

Vaikka Lintilä ei enää itse tänä päivänä keilaakaan, seuraa hän erityisesti maajoukkueen edesottamuksia mielenkiinnolla.

– Laji on muuttunut viime vuosina tosi paljon. Kaksikätesen tekniikan yleistyminen tekee lajista ehkä vielä yksipuolisempaa kuin aiemmin, kun kätisyserot oikea- ja vasenkätisten välillä ovat olleet jo aiemmin polttava puheenaihe. Urethanipallot tekevät pelistä vielä vaikeampaa tällaiselle tavalliselle pelaajalle, Lasse puntaroi.

– Mutta kaikki kunnia siitä heille, jotka nykyään pärjäävät – heidän ovat tosi hyviä, kun säännötkin antavat myöden, Lasse päättää.

Seuraavaksi kuvitteellisen Tulosten takana –viestikapulan Lasse Lintilä haluaa ojentaa Suomen keilailuhistorian menestyksekkäimmälle naiskeilaajalle, **Krista Pölläselle**.

– Kristalla on hieno ura, joka jatkuu edelleen niin keilaajana kuin valmentajanakin, Lintilä toteaa.

Lohjan keilahalli alkaa olla valmis avaamaan taas ovensa lajin harrastajille. Nämä keilahallin aamutoimet hoituvat Lassen kannalta leppoosammin, kun on saanut seurata oman poikansa työntekeä. ●

Keilailu-urallaan Lasse Lintilä ehti kiertää kymmenet arvokisat ja voittaa miltei kaiken.

Lasse Lintilä

- s. 16.4.1968
- Syntynyt Raisiossa, aloitti keilailun 12-vuotiaana, edustanut pääosan urastaan lohjalaista RÄMe-seuraa.
- 32 x 300 pistettä
- 3-kertainen Ballmaster Open voittaja – vuosina 1988, 2003 ja 2006.
- MM-kultaa trio-kisasta vuonna 1999, yksi MM-hopea (trio 2003) ja kaksi MM-pronssia (joukkuekisat 2006 ja 2008). 8 EM-mitalia, joista yksi kultainen. Lisäksi neljä nuorten MM-mitalia, joista yksi kultainen ja kolme hopeaa.
- Joukkueiden maailmancup kulta v. 1996 ja pronssi 1998. Joukkueiden Eurooppa Cup kullat v. 2000 ja 2004 sekä hopea 1996, henkilökohtaisen Eurooppa cupin hopea v. 1999 ja pronssi 2005.
- 5 henkilökohtaista SM-kultaa (v. 1998, 2000, 2001, 2005 ja 2012), SM-hopea v. 2006 ja SM-pronssit v. 1997 ja 2010. Lisäksi 11 pari- ja joukkueitalia SM-kisoista.
- Toiminut Lohjan keilahallin yrittäjänä 29 vuotta. 2000-luvun puolivälissä lyhyt tauko, jolloin keskittyi vain keilaamiseen

VETERAANIEN SM-KILPAILUT 2024 VALKEAKOSKELLA

ALKUKILPAILU 5.2.–31.3.2024

- Henkilökohtainen kuusi (6) sarjaa / eurooppalaisittain, erikseen naisille ja miehille.
  - Parikilpailu 2 x 6 s sarjaa erikseen naisille ja miehille
  - Joukkuekilpailun 4 x 6 s kilpailujoukkueessa voi olla sekä naisia että miehiä.
- Joukkuekilpailussa pelaaville naisille annetaan kahdeksan (8) pisteen ikähyvitys.

Lämmittelyaika on kymmenen minuuttia aloitusradalla ennen kilpailun alkua. Ennen jokaista kilpailuerää on radanhoito. Alkukilpailun yhteydessä ratkaistaan joukkue- ja parimestaruus.

LOPPUKILPAILU JA MESTARUUS

Alkukilpailun parhaat 36 miestä ja 12 naista loppukilpailuun, eurooppalaisella pelitavalla aloittaen nolliilta. Miesten ja naisten lopulliset mestaruudet ratkaistaan loppukilpailun kuuden sarjan jälkeen amerikkalaisella Shoot out-pelitavalla.

OSALLISTUMISOIKEUS

Kilpailusarjat 2024 vuonna vähintään 60 vuotta täyttävillä naisille ja miehille. Ikätasoitukset yksi piste/sarja/vuosi alkaen 61-vuotiaasta.

KILPAILUERÄT

Maanantaista torstaihin klo 12.00
Perjantaista sunnuntaihin klo 10.30 ja klo 14.00
Lisäeriä järjestetään tarvittaessa.

ILMOITTAUTUMINEN

SKL:n varauskalenterin kautta <https://ilmoittautuminen.keilailu.fi>

SÄÄNTÖJÄ, MÄÄRÄYKSIÄ JA LISÄTIETOA

- Kilpailuissa noudatetaan SKL:n SM-kilpailujen määräyksiä sekä voimassa olevia kilpailusääntöjä.
- Lisätietoa kilpailusta, säännöistä, kisahotellista ja muusta kilpailuun liittyvästä niin pelaajille kuin yleisöllekin <https://veteraanism2024.fi>
- Tiedustelut ruokailusta Valkeakosken keilahallilta puh. [040 712 3228](tel:0407123228)

FINAALIT

NAISET 6.4.2024 klo 11.00
MIEHET 7.4.2024 klo 11.00

KILPAILUMAKSU

43 euroa

KILPAILUN MYÖNTÄJÄ

Suomen Keilailuliitto ry

KILPAILUN JÄRJESTÄJÄ

Valkeakosken Keilailuliitto ry

KILPAILUN JOHTAJA

Olli Kiuru

KILPAILUN JURY:

Veikko Ruohomäki
Olli Jokinen
Tapio Kuokkanen

KILPAILUPAIKKA

Valkeakosken keilahalli
Lotilantie 24
37630 Valkeakoski
puh. [040 712 3228](tel:0407123228)
<https://valkeakoskenkeilahalli.fi>

MAJOITUSTARJOUS (hinnat huone / yö)

THH 80 € 2HH 100€, lisävuode 20€
Varaukset puh. [03\) 577 11](tel:0357711) tai info@waltikka.fi
Hinta sis. majoituksen, buffet aamiaisen,
auton parkkipaikan.
Ei voida yhdistää muihin alennuksiin.
<https://waltikka.fi>

Valkeakosken keilahalli isännöi 2024 Veteraanien SM-kilpailuja

Kun edellisen kerran Valkeakoskella keilattiin veteraanien SM-kilpailut kaudella 2010–11, osallistujia oli ennätysmäärä: 1511 suoritusta.

TEKSTI: KAISA MÄKELÄ

- **TAVOITTEENA** on rikkoa tämä luku ensi vuonna, kertoo nykyinen halliyrittäjä **Olli Kiuru**.

Olli osti hallin vuonna 2019 edelliseltä halliyrittäjältä **Rauli Heikkiseltä**, joka jäi viettämään ansaittuja eläkepäiviä vuoden 2020 alusta. Keilailua Rauli ei ole kuitenkaan unohtanut, vaan hän keilaa innokkaasti Walki Teamin seniori- ja veteraanijoukkueissa, jotka pelaavat molemmat SM-liigassa.

Valkeakosken keilahallia (nykyisin Walhalli Oy) ja sen liiketoimintaa on kehitetty viime vuosina viihdekeskuksen suuntaan, unohtamatta kuitenkaan kilpakeilailua. Hallissa on 12 keilaradan lisäksi 3 biljardipöytää ja yksi snookerpöytä. Muitakin pelejä löytyy: golfsimulaattori, shuffle board eli pöytäcurling, ilmakiekko, lätkäpeli ja futispeli. Joka toinen viikko hallilla pelataan darts-kisat. Kesällä 18-reikäinen minigolf sekä nurmikeilailu viihdyttävät pelihaluja.

Runsas määrä pelejä mahdollistaa erilaisten porukoiden moniottelut ja mielekkään tekemisen kaikille. Ravintolassa nälkäisille on tarjolla grilliruokaa ja pikkupurtavaa A-oiikeuksin. Tilauksesta järjestetään buffet-ruokailuja syntäreille, pikkujouluihin yms. yhteistyössä paikallisen ravintolayrittäjän kanssa.

Hallissa toimii myös täydellinen keilailun pro shop. **Janne Kärkkäinen** hoitaa sitä ratamestari työnsä ohessa ja poraa pallot niin ammattilaisille kuin aloittelijoille ammattitaidolla.

Pelien lisäksi hallilla on panostettu viihtyvyyteen. Sisustus on retrohenkinen, esimerkiksi pallonpalautustelineet ovat vanhat Ruusulan keilahallin telineet 50-luvulta. Telineet

Kuvassa Janne Kärkkäinen ja Olli Kiuru.

on entisöity ja maalattu uudelleen. Keilako-
neiden maskit on tehty myös vanhaan tyyliin
Brunswickin Gold Crown -mallin mukaisesti.

Valkeakoskella panostetaan vahvasti nuor-
ten ja junioreiden keilailuun. Kaupunki mak-
saa joka tiistai järjestettävän 7-9 -luokkalaisten
keilailukerhon kulut ohjaajan kustannukset
mukaan lukien. Kerhon ohjaajana toimii to-
dellinen ammattilainen, **Sam Anker**, entinen
Italian maajoukkuevalmentaja, joka on eläke-
päivillään muuttanut Pirkkalaan asumaan.
Samilla oli talvisin tekemisen puutetta, joten
Olli Kiuru sai vanhan kaverinsa puhuttua
mukaan uudelleen keilailun pariin suhteel-
lisen helposti. Myös Valkeakosken keilailu-
liitto, joka täytti muutama vuosi sitten 50

vuotta, satsaa nuoriin mahdollistaen liiton
junioreille ilmaisen harjoittelun. Harjoittelu
on myös tuottanut tulosta. Valkeakosken kei-
lailuliittoon kuuluvan Akaan keilaajien juni-
orit ovat menestyneet mainiosti FYR tourilla
rookie-sarjassa.

Valkeakoskelaisilla keilaajilla on pitkät
perinteet menestymisestä veteraanien SM-
kilpailuissa. Heistä mainittakoon **Aarne Tuo-
miniemi**, jolla on monia SM-mitaleita. Arskan
paita onkin nostettu hallin kattoon **Jukka Kuu-
ksjärven** ja **Heljä Löfroosin** paidan viereen.
Perinteitä pitää kunnioittaa!

Valkeakosken keilailuliitto ja Walhallin
henkilökunta toivottavat kaikki veteraanit ter-
vetulleiksi tuleviin SM-kisoihin. ●

Kuka?

Olli Kiuru, keilailualan yrittäjä

- syntynyt 1960
- perhe: vaimo Hanna ja 3 aikuista lasta
- asuu Tampereella
- harrastukset; työ, keilailu, golf, vanhat autot ja erilaiset rakentelut mökillä

Työt keilailun parissa:

- 1978-1983 Ratamestari Talin ja Ruusulan keilahalleissa
- 1983-1987 Vastaava ratamestari Talin ja Ruusulan keilahallissa, 1987 tekninen
vastaava Talin MM-kisoissa
- 1987-1994 Tuotepäällikkö Keilailupalvelu Oy:ssä (Brunswick maahantuonti)
- 1994-1998 Tuotepäällikkö Tarmin Oy:ssä (AMF maahantuonti), toi hohtokeilailun
ensimmäisenä Suomeen Helsingin Urheilutalon keilahalliin
- 1998-1999 Joensuun Keilakeidas
- 1999-2019 System-300 yhtiöt yrittäjä osakas
- 2019- Keilahalliyrittäjä Valkeakoskella
- 1992-1999 Jäsen FIQ tekninen valiokunta Eurooppa, technical delegate useissa
keilailun arvokilpailuissa, mm. keilailun MM-kisat 1995 Reno, USA

Keilaajana:

- keilailun aloitus 1972
- 1975-78 juniorimaajoukkueissa, -78 EM-kisoista kultaa, hopeaa, pronssia
- 1978 miesten maajoukkueessa
- 3-maaottelussa
- keilaseuroja: Streikit (Riihimäki), DDT (Riihimäki), Siniset (Riihimäki), Ballmasters (Hki),
Trehu (Hki), Tornados (Hki), BK Femma (Hki), Kehrä (Hki), GF (Tre), Walki Team (Vlk)
- nykyisin veteraanikeilaaja vaihtelevalla menestyksellä

Jäsenliitto- ja seurafoorumi

Talin keilahallissa lauantaina 13.1.2024

Jäsenliitto- ja seurafoorumi järjestetään
tammikuussa Ballmaster Open turnauksen
yhteydessä Talin keilahallissa.

Toivomme runsasta osallistumista laji-
liittojen ja seurojen aktiiveista. Lähde mu-
kaan viemään lajiamme eteenpäin! Ohjel-
ma on maksuton ja osallistujille tarjotaan
pääsylippu seuraamaan Ballmaster Open
turnausta.

Foorumi alkaa kahvituksella klo 12.00
ja varsinainen ohjelma tapahtuu klo 12.30
– 15.00 välillä. Luvassa on SKL:n ajankoh-
taisia asioita ym. Ilmoittautumiset fooru-
miin tapahtuu sähköisesti Lyytin kautta
10.1 mennessä;

https://www.lyyti.in/Jasenliitto_ja_seurafoorumi_7190

Paikanpäälle otetaan 40 ensimmäis-
tä ilmoittautunutta. Etäosallistuminen on
myös mahdollista ja linkki osallistujille lä-
hetetään 11.1.

Tilaisuuden jälkeen mahdollisuus oma-
kustanteiseen ruokailuun.

Ohjelma lauantai 13.1.2024

12.30 Tilaisuuden avaus ja SKL:n ajankoh-
taiset asiat

- puheenjohtaja Olli Hossi **12.30-13.00**

- toiminnanjohtaja Sami Järvilä **13.00-13.15**

13.15-13.45 SKL Help Desk lanseeraus,
Simo Uosukainen

Tauko 15min

14.00 Sääntöuudistukset,
SKL Kilpailuvaliokunta

14.45 Keskustelua ja kysymyksiä

15.00 Tilaisuuden päätös

Special Olympics-keilailu Projekti Berliini -23

Matkakertomus kesäkuun kisareissulta

TEKSTI: **SO-VALMENTAJAT TUOMAS JA PÄIVI UUSINARKAUS** KUVA: **PARALYMPIA**

ALOITIMME VALMENTAJINA keskellä koronan kurimuksia ja kaikki oli uutta liittyen SO-keilailun prosessiin. Seurasimme kuitenkin keilaajien suorituksia Paracup-kilpailujen yhteydessä sekä SO-keilailun leireillä Tampereella, Oulussa ja Rovaniemellä. Varsinainen Berliinin kisojen valmistelu alkoi valintakriteereiden tekemisillä pari vuotta aikaisemmin. Kriteerien taustalla olivat maailman järjestön kriteerit ja niihin lisättiin sitten lajin omat kriteerit valinnoille. Kriteerit julkaistiin kesäkuussa 2022. Samalla myös aloitettiin valmentajien kuukausi-infot kohti Berliinin 2023 kisoja.

Valinnat suoritettiin lokakuussa 2022 ja valituiksi tulivat naisissa **Johanna Koskinen** (Laaki) ja **Iina Lumiala** (Seiskat) sekä miehissä **Elmeri Haukikari** (TPS) ja **Ukko Törmänen** (Ounas-Keila). Ensimmäinen valmistautumisleiri pidettiin marraskuun lopulla Pajulahdessa, missä Berliiniin valitut urheilijat ja valmentajat olivat mukana. Paikalla oli urheilijoita ja uni-field-partnereita, edustettuna 13 lajia. Saimme alustavaa tietoa kisoista ja niiden laajuudesta sekä tärkeänä osana valokuvaus ja varustesovitus. Toinen valmistautumisleiri oli huhtikuussa Pajulahdessa ja tämän jälkeen pidimme vielä oman treenipäivän Oulussa toukokuussa.

Vihdoin koitti ma 12.6. ja matka kohti Saksa alkoi. Ensimmäinen lensimme Düsseldorfin, josta jatkoimme matkaa Bochum-nimiseen kaupunkiin, johon oli järjestetty meille ns. Host Town. Host Town sisältää tutustumista mm. maan kulttuuriin. Meillä oli mahdollisuus myös tehdä pari lajitreeniä paikallisessa keilahallissa. Kaiken kaikkiaan saimme Bochumissa mahdollista vastaanoton, jopa kaupungin pormestari kävi toivottamassa meidät tervetulleiksi ja kaupungin Suomi-seura järjesti meille paraatin läpi kaupungin ja avoimen puistotapahtuman. Pääsimme tutustumaan kaivosmuseoon ja Sounds of Silence -esityksen planetaariossa sekä paikallisen futisjoukkueen kotistadioniin. Lisäksi saimme osallistua elokuvaesitykseen, All Inclusive, joka kertoi neljän Maailmankisoihin osallistuvan henkilön valmistautumisesta kisoihin. Suomesta oli mukana uni-field-purjehtijat, Keniasta naisfutisjoukkueen maalivahti ja Mongoliasta nuori naislentopalloilija.

Torstaina 15.6. alkoi bussimatka kohti Berliiniä. Voi sanoa, että kolmekäistäinen moottoritie oli täynnä liikennettä ja välillä jonot sei-

soivat, kun tietyt hidastivat liikennettä. Kaikki sujui kuitenkin hyvin ja illalla olimme perillä kisahotellilla, joka sijaitsi lähellä kuuluisaa Check Point -pistettä ja keskellä historiaa. Perjantaihin kuului eka treeni World Bowling-kisahallissa sekä päävalmentajien infotilaisuus, jossa vielä tarkennettiin pelitapaa ja yleisiä sääntöjä. Treenien aikana jo huomattiin, että lämpö ja kosteus tuovat oman haasteensa pelaamiseen.

Lauantaina 17.6 koitti suuri päivä eli SO Maailman kisojen avajaiset. Mikä tunnelma marssia Suomen joukkueen asuissa Berliinin olympiastadionille, jossa lähes täpötäysi katsoma hurrasi ja taputti marssijoille. Mukana vajaan 190 maata, joten tunnelmaa riitti. Kisatulikin sytytettiin, niin kuin olympialaisissa konsanaan. Meistä kukaan ei varmaan unohtanut näitä avajaisia ja tunnelmaa.

Itse kisatapahtumat aloitettiin luokittelulla su 18.6. Jokainen keilaaja pelasi 3 sarjaa joukkueen kanssa samalla radalla ja neljäntenä sarjana otettiin huomioon Suomesta ilmoitettu SKL:n keskiarvo.

Neljän sarjan keskiarvon perusteella keilaajat jaettiin luokkiin tulevia koitoksia varten. Kisoissa oli mukana 63 maata, 213 keilaajaa ja 59 partneria.

Koitokset aloitettiin ti 20.6. joukkuepelillä, jossa sitten räjäytettiin heti kunnolla. Joukkue Elmeri, Iina, Johanna ja Ukko taistelivat vaikeuksista huolimatta upeasti 3 sarjaa ja lopputuloksena heti kultamitalit. Ei voisi kisat upeammin alkaa.

Keskiviikkona jatkettiin sitten parikilpailuilla ja mitalisade jatkui, ensin Elmeri ja Ukko ottivat pronssia aamupäivällä ja iltopäivällä Iina ja Johanna toivat päivän toisen pronssimitalin kotiin.

Torstai oli välipäivä keilailusta ja tutustuimme Berliiniin keskustaan sekä olympiapuiston laajaan kisavalikoimaan. Huikeita suorituksia suomalaisilta kautta lajiryhmien.

Perjantaina oli sitten vuorossa naisten single ja Johanna jatkoi taistelua sijoittuen pronssille. Inalle vähän vaikeampi päivä ja sijoitus 7.

Vielä kerran hallille lauantaina ja vuorossa Elmerin ja Ukon singlepelit. Tiukka oli taistelu Elmerin luokassa ja lopputuloksena hopeamitali. Ukko omassa luokassaan sai pronssimitalin.

Kaiken kaikkiaan huikkea viikko keilailun osalta.

Berliinin kisoista ei sovi unohtaa myöskään vierailua Suomen Suurlähetystöön, jossa vierailimme alkuviikosta. Huipentumana kisoille päättäjäiset vietettiin Branderburgin portin ympäristössä ja lämmin kesäsää loi niihin loistavat puitteet.

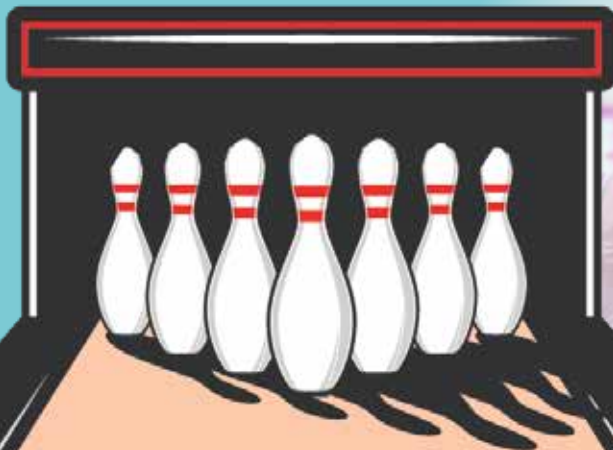
Projekti Berliini23 vaikenee ja pikkuhiljaa käynnistyy projekti kohti vuoden 2027 seuraavia Maailman kisoja, joiden järjestäjämaata ei ole vielä julkistettu. Toivomme SO-keilaajien runsasta ja säännöllistä osallistumista paracup-kilpailuihin sekä järjestettäviin keilailuleireihin. Nämä ovat tärkeä osa valintakriteereistä myös tuleviin Maailman kisoihin. ●

Suomen kultajoukkue: Iina Lumiala, Ukko Törmänen, Johanna Koskinen ja Elmeri Haukikari

Lüity

Suomen Keilailuliiton tukijaksi ja autat maajoukkueen menestymistä radoilla!

Oletko sinä tai yrityksesi kiinnostunut tukemaan suomalaista keilailua, joka on maailman mittapuullakin kärkiluokkaa?

Suomen Keilailuliiton juuret ulottuvat vuoteen 1939 ja Tampereelle. Tästä eteenpäin on suomalainen keilailu saavuttanut arvokilpailuissa EM- ja MM-tasoiilla kaikissa ikäluokissa yhteensä satoja mitaleja – enemmän kuin suomalaiset missään muussa palloilulajissa.

TUKIJANA olet mukana tukemassa kotimaista keilailua sekä Suomen Keilailuliiton toimintaa. Olet mahdollistamassa huipulle tähtäävien keilaajiemme ammattimaista harjoittelua ja näin auttamassa saavuttamaan heidän omia haaveitaan ja unelmiaan. Tukesi on tärkeä! Urheilijoidemme matka kohti ammattilaisuutta on vaativa ja kaikki tuki on tärkeää.

Suomen Keilailuliiton vastaanottamat tukirahat käytetään lyhentämättömänä Suomen keilailumaajoukkueen toimintaan ja kehittämiseen.

Keilailu itsessään on yksi maailman harrastetuimmista urheilulajeista. Laji sopii kaiken ikäisille kuntosasta tai fyysisistä ominaisuuksista riippumatta. Suomessa laji pystyt harrastamaan yli 140:ssä keilahallissa ja paikallisliittojakin löytyy 59 kappaletta ympäri Suomen.

Tukijana olet mukana tukemassa liittomme toimintaa ja mahdollistamassa huipulle tähtäävien keilaajiemme ammattimaista harjoittelua – samalla auttaen heitä kohti omia unelmiaan ja tavoitteitaan. Suomen Keilailuliiton vastaanottama tuki käytetään lyhentämättömänä keilailun maajoukkueen toimintaan.

Yksityistukijaksi voit liittyä haluamallasi summalla tai 100 euron vähittäissummalla. Yritystukijana voit liittyä mukaan haluamallasi summalla tai 500 euron vähittäissummalla.

YRITYSTUKIJA

Vähintään 500€ / Vuosi

- Yrityksen nimi ja logo liiton verkkosivuilla
- Keilaaajalehti 4 kertaa vuodessa
- Näkyvyys jokaisessa Keilaaajalehdessä
- Iltatapahtuma vuosittain

YKSITYINEN TUKIJA

Vähintään 100€ / Vuosi

- Henkilön nimi liiton verkkosivuilla
- Keilaaajalehti 4 kertaa vuodessa

Lisätietoja aiheesta sekä liittymislomake Suomen Keilailuliiton tukijoiden sivulta: www.keilailu.fi/suomen-keilailuliiton-tukijat

Miesten ja Naisten Keilailun SM - kilpailut 2024

Tampereella Kaupin keilahallissa

Alkukilpailu 12.4.-12.5.2024, viimeinen kilpailuerä 12.5.klo 15.00
8 srj.am. radanvaihto sarjoittain
A-finaali 18.-19.5.2024, B-finaali 25.5.2024

Osallistumisoikeus on Suomen Keilailuliiton rekisteröidyillä mies- ja naiskeilaajilla.
Kilpailussa noudatetaan SKL:n Suomen mestaruuskilpailujen sääntöjä ja voimassa olevia kilpailusääntöjä .

Kilpailumaksu 55 euroa

KILPAILUSARJAT:

Miehet taso A: M- ja A-luokkalaiset
Miehet taso B: B-, C- ja D- luokkalaiset,
B-tason pelaaja voi osallistua vaihtoehtoisesti A-tason kilpailuun.

Naiset taso A: M- A- B- luokan keilaajat
Naiset taso B: C ja D- luokan keilaajat,
B-tason pelaaja voi osallistua vaihtoehtoisesti A-tason kilpailuun.

Alkukilpailu: Kahdeksan (8) sarjaa amerikkalaisella pelitavalla. Alkukilpailussa ratkaistaan joukkue- (4x8 sarjaa) ja parimestaruus (2x8 sarjaa). Ennen peliä keilaajan tulee ilmoittaa, kummassa tasossa hän kilpailee.

Viimeinen kilpailuerä su 12.5.2024 klo 15.00.
Huomioikaa, että miesten ja naisten pari- ja joukkuekilpailussa molemmat tasot pelaavat samassa ryhmässä.
A- ja B-tasot erikseen vain henkilökohtaisessa kilpailussa.

Kilpailuerät: perjantai klo 11.00 ja 15.00 lauantai klo 10.00 ja 14.00 sekä sunnuntai klo 11.00 ja 15.00.
Lisävuoroja maanantaisin klo 11.00, 15.00 ja 18.00.
Käytössä olevat erät näet tarkemmin SKL:n varauskalenterista (kilpailun järjestäjä voi lisätä tai vähentää eriä varaustilanteen mukaan)

Ilmoittautuminen käsittää tiedon osallistujien kokonaismäärästä ja joukkueiden lukumäärästä.
Mikäli kilpailija peruuttaa ilmoittautumisensa lähempänä kuin kaksi viikkoa ennen varattua vuoroa, on kilpailun järjestäjä oikeutettu perimään kilpailumaksun kilpailijalta, jollei kyseistä vuoroa saada myytyä toiselle pelaajalle.
Ryhmävarauksissa ilmoittaja vastaa peruutuksiin liittyvistä maksuista.
Ilmoittautuminen vain SKL:n varauskalenterin kautta: (alkaen. 1.3.2024) www.keilailu.fi/sm-kilpailut

KILPAILUN JÄRJESTÄJÄ: Tampereen Keilailuliitto ry SKL:n myöntämänä.

KILPAILUNJOHTAJA: Hannu Majamäki

KILPAILUN JURY: Sami Konsteri, Sami Järvilä ja Olli Haakana

LISÄTIEDOT KILPAILUSTA www.sm-keilailu.fi

TAMPEREEN KEILAILULIITTO Keilakuja 1, 33520 TAMPERE
sähköposti: tampereen.keilailuliitto@gmail.com

Elämänmittainen kumppani kotonasi

finsoffat.fi

Meiltä saat sohvia, sänkyjä ja parasta palvelua. Valmistamme kaikki sohvamme käsityönä Keravan sohvatehtaalla ja myönnämme niille korkean laadun takeeksi 20 vuoden runko- ja joustintakuun. Olemme suunnitelleet, valmistaneet ja myyneet huonekaluja suomalaisten tarpeiden ja trendien mukaan jo yli viiden vuosikymmenen ajan. Tunnetamme suomalaisen kodin ja sen elämän, työskentelemme lähellä asiakkaitamme ja teemme joka päivä töitä sen eteen, että pystymme tarjoamaan parhaan vaihtoehdon kaikkiin elämänvaiheisiin.

Nyt myös
Helsingin
keskustassa!

FiNSOFFAT

FINSOFFAT HELSINKI
Kalevankatu 13, Helsinki

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ
Porttisuontie 4, Vantaa

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ
Huhtimontie 4, Kerava

INARIA®
— Millilleen.

Liukuovet ja kaapit millilleen!

INARIA®
100
FINNMIRROR OY 1923-2023
VUOTTA SUOMALAISTA TYÖTÄ

Unelmiesi liukuovikaapit ja liukuovet mittatilauksena

Kotimaiset Inaria-säilytysratkaisut valmistetaan aina millintarkkana mittatilaustyönä sinun kotiisi. Etsit sitten unelmiesi liukuovikaappia, erillisiä liukuovia tai tilanjakajia, toteutamme kaikenlaiset säilytys- ja tilanjakoratkaisut aina laadukkaasti, tyylikkäästi ja ennen kaikkea yksilöllisesti - paikoilleen asennettuna tietenkin.

Hoidamme korkealla ammattitaidolla ja ystävällisesti palvelen niin mittauksen, suunnittelun, valmistuksen kuin asennuksen. Millilleen.

Tervetuloa Inaria Studioon palveltavaksi! Ota yhteyttä ja tule käymään.

Inaria Studio Arabia

Toukolankatu 13
arabia@inaria.fi
Joni: 040 839 2468

Inaria Studio Munkkiniemi

Munkkiniemen puistotie 21
munkkiniemi@inaria.fi
Jani: 050 567 9006
Harri: 040 731 6483

LUE SATAVUOTIAS HISTORIAMME NETISSÄ: [INARIA100.FI](https://www.inaria100.fi)